PROLETARI DIN TOATE ŢĂRILE, UNIŢI-VĂ!

# Scînteia

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8266 | Miercuri 3 decembrie 1969 | 6 PAGINI — 30 BANI

# DELEGAŢIA DE PARTID ŞI DE STAT A REPUBLICII SOCIALISTE ROMÂNIA, CONDUSĂ DE TOVARĂŞUL NICOLAE CEAUŞESCU, A PLECAT LA MOSCOVA

La sosire pe aeroportul Şeremetievo din Moscova

Marţi la amiază a părăsit Capitala, plecînd spre Moscova, delegaţia de partid şi de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, secretar general al Partidului Comunist Român, preşedintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România, care va participa la întîlnirea conducătorilor de partid şi de stat din R.P. Bulgaria, R.S. Cehoslovacă, R.D. Germană, R.P. Polonă, Republica Socialistă România, R.P. Ungară şi U.R.S.S.

Din delegaţie fac parte tovarăşii Ion Gheorghe Maurer, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent al C.C. al P.C.R., preşedintele Consiliului de Miniştri, Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R., şi Corneliu Mănescu, membru al C.C. al P.C.R., ministrul afacerilor externe.

La plecare, pe aeroportul Băneasa erau prezenţi tovarăşii Emil Bodnaraş, Gheorghe Rădulescu, Virgil Trofin, Ilie Verdeţ, Maxim Berghianu, Florian Dănălache, Constantin Drăgan, Emil Drăgănescu, Janos Fazekas, Petre Lupu, Manea Mănescu, Leonte Răutu, Gheorghe Stoica, Vasile Vîlcu, Ştefan Voitec, Petre Blajovici, Mihai Gere, Ion Iliescu, Ion Ioniţă, Vasile Patilineţ, Dumitru Popa, Ion Stănescu, Mihai Marinescu, Ion Păţan, membri ai C.C. al P.C.R., ai Consiliului de Stat şi ai guvernului, conducători de instituţii centrale şi organizaţii obşteşti.

Erau de faţă V. S. Tikunov, însărcinatul cu afaceri ad-interim al Uniunii Sovietice la Bucureşti, şi membri ai ambasadei.

(Agerpres)

## Sosirea la Moscova

MOSCOVA 2. — Corespondentul Agerpres, L. Duţă, transmite: Delegaţia de partid şi de stat a Republicii Socialiste România, condusă de tovarăşul Nicolae Ceauşescu, care va participa la întîlnirea conducătorilor de partid şi de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară şi U.R.S.S., a sosit marţi seara la Moscova.

La aeroportul Şeremetievo, delegaţia a fost întîmpinată de tovarăşii L. I. Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., N. V. Podgornii, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., A. N. Kosîghin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., preşedintele Consiliului de Miniştri al U.R.S.S., A. N. Şelepin, membru al Biroului Politic al C.C. al P.C.U.S., K. F. Katuşev, secretar al C.C. al P.C.U.S., A. A. Gromîko, membru al C.C. al P.C.U.S., ministrul afacerilor externe al U.R.S.S., K. Rusakov, şef de secţie la C.C. al P.C.U.S.

Pe aeroport se aflau, de asemenea, Teodor Marinescu, ambasador extraordinar şi plenipotenţiar al Republicii Socialiste România în Uniunea Sovietică, şi membri ai ambasadei.

# SARCINILE ŞI ANGAJAMENTELE BRAŞOVULUI

## *Satisfacţie deplin motivată, hotărîre ca rezultatele bune să fie generalizate*

Constantin CÎRŢÎNĂ
Prim-secretar al Comitetului judeţean Braşov al P.C.R.

Lunile ce au trecut din acest an au confirmat pe deplin realismul angajamentelor luate în întrecerea socialistă dintre organizaţiile judeţene de partid, puterea lor de mobilizare a colectivelor de salariaţi din întreprinderile judeţului Braşov, a eforturilor generale în vederea valorificării rezervelor interne din fiecare unitate şi organizaţie economică. Angajamentul pe întregul an de sporire a producţiei industriale s-a realizat în numai 7 luni, iar oamenii muncii din judeţ au închinat acest succes Congresului al X-lea al partidului, aniversării a 25 de ani de la eliberarea patriei. Tot ei au hotărît suplimentarea angajamentelor iniţiale la producţia globală şi la beneficii; la productivitatea muncii, nivelul de creştere s-a ridicat de la 1 la 1,4 la sută.

Bilanţul rezultatelor pe 10 luni dovedeşte că noile angajamente suplimentare sînt realizabile: la producţia globală, pe ansamblul industriei judeţului, planul s-a depăşit cu peste 367 milioane lei, la producţia marfă vîndută şi încasată cu circa 340 milioane, la livrările pentru export cu aproape 93 milioane lei, iar la beneficii, în trei trimestre, prevederile au fost întrecute cu 126 milioane lei. Important este că sporurile valorice obţinute au corespondent fizic, materializat, între altele, în 420 tractoare, 531 autocamioane, 45 000 pulmenţi, 3 686 tone îngrăşăminte chimice, (azotat, concentraţie sută la sută), 524 tone fenol, 2 358 tone amoniac comprimat, 3 500 tone ciment, 94 009 mp ţesături tip bumbac şi lînă, 63 000 bucăţi tricotaje, 3 569 tone zahăr. La export, planul s-a depăşit cu 159 tractoare, 15 autocamioane, 1 600 mc cherestea, 300 tone fenol, diverse utilaje petroliere şi părţi de instalaţii etc. Într-o măsură considerabilă, baza acestor succese constă în creşterea productivităţii muncii, sarcina de plan la acest indicator fiind depăşită, realizîndu-se în zece luni angajamentul luat pe întregul an.

Şi în domeniul investiţiilor s-au consemnat rezultate deosebite; pînă în prezent au fost date în exploatare 23 noi obiective, din care unele înainte de termen. Există, de altfel, premise sigure că angajamentul anual de a devansa termenele de punere în funcţiune a 35 noi capacităţi de producţie va putea fi integral îndeplinit. Succese de seamă au fost obţinute şi în domeniul reducerii ponderii lucrărilor de construcţii-montaj în totalul investiţiilor, pondere care a fost diminuată cu 10,2 la sută, ceea ce echivalează cu aproape 70 milioane lei economii la fondurile de investiţii.

În aceste evoluţii pozitive ale activităţii unor şantiere de investiţii se exprimă munca plină de abnegaţie a constructorilor, maiştrilor, inginerilor şi economiştilor, se regăsesc efectele intervenţiei competente, energice şi oportune a comitetului judeţean de partid. Membrii comitetului judeţean de partid, ai biroului său, activiştii comisiei economice s-au ocupat în toată această perioadă, îndeaproape, de principalele obiective de investiţii. Cu toate eforturile noastre, la finele celor 10 luni s-au înregistrat totuşi unele rămîneri în urmă pe anumite şantiere ca, de pil-

(Continuare în pag. a III-a)

## Cu planul anual îndeplinit

Întreprinderea „Electrobanat" din Timişoara şi-a îndeplinit sarcinile planului anual la producţia globală, marfă şi pentru export. Ing. Dumitru Gligorescu, directorul întreprinderii, apreciază că acest succes este rezultatul aplicării operative a măsurilor de organizare ştiinţifică a producţiei şi a muncii, elaborate de specialiştii întreprinderii. Pe această cale au fost asigurate condiţii tehnice pentru începerea, cu un an înainte de termen, a fabricaţiei corpurilor de iluminat fluorescent, ceea ce a echivalat cu o producţie globală de peste 80 milioane lei. Au fost, de asemenea, extinse o serie de procedee tehnologice moderne de montaj pe bandă, cu ajutorul unor dispozitive pneumatice şi electromecanice, s-a organizat fabricarea produselor de serie mare în secţii integrate cu flux tehnologic continuu. În acelaşi timp s-a reanalizat eficienţa noilor investiţii productive pentru actualul cincinal, obţinîndu-se un spor de producţie de 290 milioane lei, faţă de 168 milioane lei, cît s-a prevăzut iniţial. Cea mai mare parte a acestui spor este datorată creşterii productivităţii muncii cu 53 la sută faţă de primul an al actualului cincinal. Îmbunătăţirea calităţii produselor a avut ca efect sporirea cererilor pentru export.

(Agerpres)

# Acest fabulos Oaş

Reportaj de N. Popescu-BOGDĂNEŞTI

DESPRE ACEST colţ de pămînt românesc aveam adunate în minte destul de bogate cunoştinţe ţinînd de geografia, istoria, etnografia ţinutului. Îmi prefiguram firea oamenilor, psihologia lor colectivă, mindria cu care îşi zic simplu „oşan". Şi-i cunoşteam pe aceşti oşeni pentru că, deşi nu le călcasem niciodată „Ţara", nu de puţine ori i-am întîlnit ca muncitori prin codrii Carpaţilor meridionali, sau artişti pe scenele unor prestigioase concursuri şi festivaluri folclorice. Eram familiarizat cu dispunerea aşezărilor de aici şi toponimia depresiunii. Îmi erau cunoscute denumirile de adîncă rezonanţă istorică Racşa, Cămîrzana, Bixad, Certeze, Turţ. Tot astfel cum „simbra oilor" — termen de esenţă economică, avînd înţeles de asociaţie, de întovărăşire a turmelor pe vremea păşunatului de vară, dar care a devenit cu timpul, şi mai ales astăzi, sinonim cu sărbătoarea populară specifică zonei — se integrase, alături de Transilvania, ci ca în Oltenia — „cioareci", iar celor de pînză, largi cît două fuste de fată voinică (pitoresc element din vestimentaţia de vară a bărbaţilor), li se zice, ca în Teleorman, „gaci". Casa, oşeanul şi-o construieşte apropiat de tehnica bucovineană, văruind-o însă în tonuri de albastru violent, asemenea practicii din Mărginimea Sibiului, iar cuptorul de copt pîinea şi-l face în bătătură, sub cerul liber, cum se procedează în Bărăgan. Jocul lor, acea tropotită sub care parcă se îndoaie pămîntul şi strigăturile ce-o însoţesc, ale oşenilor şi numai ale lor, ţîşnind parcă din străfunduri de veacuri, le aveam trainic încrustate în memorie, în suflet.

Cunoşteam, zic, Ţara Oaşului, acest fabulos colţ de Românie, şi cătînd spre nord-vest, de pe curmătura Mujdeni, o aveam sub ochi şi încercam să confrunt, să suprapun pe cea din minte, cu cea aievea înfăţişată.

CĂTRE DEPRESIUNE — Oaşul fiind un fund de mare neted, închis de munţi ca un imens amfiteatru — şoseaua şerpuieşte lin şi ochiul avid de cunoaştere caută din toate unghiurile insolitul. Dar satele, aici la gura „Ţării", nu au nimic deosebit. Muntii par piramide gigantice, ori turme de ele-

(Continuare în pag. a V-a)

# RITM INTENS LA PORŢILE DE FIER

La hidroagregatul nr. 1 al Centralei electrice de la Porţile de Fier a fost fixat pe fundaţie primul din cele şase sectoare ale generatorului. A fost, de asemenea, încheiată operaţia de protecţie anticorozivă la toate subansamblele componente ale primului hidroagregat şi se află în stadiu avansat de montaj aparatul director al turbinei nr. 1. După cum ne informează inginerul-şef adjunct al şantierului energomontaj, Ilie Mircea, pînă în prezent la rotorul primei turbine s-au realizat 80 la sută dintre operaţiile de asamblare, iar la rotorul generatorului — peste 40 la sută, lucrările desfăşurîndu-se în ritmul prevăzut în grafice.

Şi la alte obiective ale centralei ritmul de lucru este susţinut. La hidroagregatul nr. 2, de exemplu, se execută protecţia anticorozivă la ultimele subansamble, iar la agregatele nr. 5 şi 6, ce vor fi înzestrate în întregime cu echipament românesc, s-au montat statoarele şi piesele înglobate în beton la turbine. Aceste operaţii au început şi la turbina nr. 3.

(Agerpres)

# Mărul care... strică merele

## UN PROVERB IGNORAT DE I. L. F. DIN JUDEŢELE NEAMŢ ŞI BISTRIŢA-NĂSĂUD

La o recentă conferinţă de presă cu factori responsabili ai comerţului cu legume şi fructe, la întrebarea privind măsurile ce s-au luat pentru păstrarea şi valorificarea în condiţii corespunzătoare a abundentei recolte de mere, încît să se evite degradarea — în locul unui răspuns precis şi direct s-a oferit altul, care lăsa să se întrevadă că o asemenea problemă nu există.

În judeţul Neamţ, abia după mari insistenţe din partea conducerilor cooperativelor agricole, I.L.F. a luat măsuri pentru preluarea întregii recolte. Ca atare, au fost înmagazinate circa 1 580 tone de mere.

Dar din cauza lipsei unor spaţii corespunzătoare, merele au fost depozitate pe unde s-a putut: în barăci, în magazii improvizate, în cabane forestiere şi chiar sub cerul liber. Vizitînd depozitele de la Piatra Neamţ şi Tîrgu Neamţ, am constatat că spaţiile sînt blocate nu numai cu merele destinate consumului în stare proaspătă, ci şi cu cele prevăzute pentru industrializare. Ca atare, nu au putut fi create condiţii pentru conservarea în mod corespunzător a merelor de calitate superioară. N-ar fi fost oare mai înţelept ca merele destinate prelucrării să fie transportate direct la centrele de industrializare din Roman, Tîrgu Neamţ şi Piatra Neamţ? Depozitate în asemenea condiţii, o mare cantitate de mere putrezesc sau se carbonizează, producînd pagube însemnate, iar în depozite se menţine o permanentă stare de alarmă. „Nu ştim ce să mai facem — ne-a spus **Nicolae Chiticaş**, şeful depozitului din Piatra Neamţ. Sîntem nevoiţi să pierdem timp şi să cheltuim mulţi bani cu sortarea repetată a fructelor. Înregistrăm pierderi serioase. Le-am cumpărat cu 2,50 lei şi le dăm, pînă la urmă, la Vinalcool, pentru ţuică, cu 0,45 lei kg".

Şi, în timp ce în depozite merele se strică, în unităţile de desfacere a legumelor şi fructelor din oraşul Piatra Neamţ, ca şi în cele din Bicaz, Tîrgu Neamţ, Roman sînt oferite consumatorilor mere necorespunzătoare, pe deasupra şi la preţuri neconcordante cu calitatea. Tovarăşul **Nicolae Dorin**, directorul I.L.F. Piatra Neamţ, se plîngea că unităţile specializate desfac cantităţi minime. Din cele 600 de tone prevăzute a fi desfăcute în această perioadă, au fost vîndute doar 67 de tone. I-am pune însă o întrebare directorului de la I.L.F.: de ce să vină consumatorii în magazin, din moment ce aici nu li se oferă decît un singur soi de mere, şi acelea de calitate slabă? Cu ce altceva decît cu mere depreciate îşi îmbie, de pildă, magazinul specializat din centrul complexului „Unic" din Piatra Neamţ cumpărătorii? În mod paradoxal, în acest timp la centrul de industrializare, aflat la cîteva sute de metri depărtare, se dau spre prelucrare mere din soiul Parmen auriu, de o calitate superioară.

În pofida însă a neliniştii şi îngrijorării pe care le manifestă lucrătorii din depozite şi magazine, la centrul judeţului domneşte o linişte deplină.

— Situaţia merelor nu ne îngrijorează cîtuşi de puţin — ne-a declarat tovarăşul **Petre Mitroi**, vicepreşedinte al comitetului executiv al consiliului popular judeţean. Fiţi sigur că n-o să aruncăm nici un măr; ceea ce se va cere se va consuma, ce nu, vom da la prelucrare. Deocamdată, consumatorii preferă să cumpere de la producători, preţul fiind mai mic.

Repetăm deci întrebarea: oare în situaţia actuală, cînd mari cantităţi de fructe se degradează în depozite sau chiar se aruncă — întrucît aceasta este realitatea — nu ar fi mai indicat ca I.L.F. — care au acest drept — să desfacă pe piaţă cantităţi mai mari, la preţuri mai mici? (fireşte, în limita plafoanelor stabilite şi în funcţie de calitate şi de condiţiile pieţei).

Că aşa ar trebui procedat ni se confirmă şi la Comitetul pentru preţuri. Ceea ce frînează efectiv vînzarea la I.L.F. — în condiţiile ofertei mari a producătorilor — este rigiditatea întreprinderilor de legume şi fructe, care nu minuiesc cu destulă operativitate pîrghiile de elasticitate ce le stau la îndemînă în cadrul regimului actual de preţuri. De altfel,

Gh. BALTĂ
Al. MUREŞAN
corespondenţii „Scînteii"

(Continuare în pag. a II-a)

Citiţi în
ALMANAHUL SCÎNTEIA 1970:

● PYTHIA FOLOSEŞTE CIRCUITE ELECTRONICE ● CONGO SE VARSĂ ÎN MEDITERANA, UN BARAJ ÎNCHIDE STRÎMTOAREA BEHRING ● CE COPIL VĂ DORIŢI: BĂIAT SAU FATĂ? ● MODELATORII VIITORULUI ŞI COORDONATELE ROMÂNIEI DIN MILENIUL III ● LOCUINŢA ROTATIVĂ ● LA 10 IANUARIE 2 011 VOTURI LA O.N.U.: ÎN MARTIE SĂ PLOUĂ SAU SĂ NINGĂ?

la chioşcuri şi în librării

ALMANAHUL SCÎNTEIA 1970

## ÎN ZIARUL DE AZI:

● Actualitatea — criteriu al valorii politice a învăţămîntului de partid ● În administraţia locală: Prin creşterea autonomiei la un spor de eficacitate ● Unde prinde rădăcini tradiţia de a fi mereu în frunte? Pe solul fertilizat de ordine, disciplină, răspundere ● Picătură cu picătură se face... risipa fluviu

## PAGINA A IV-A

OMUL FAŢĂ ÎN FAŢĂ CU EL ÎNSUŞI...

● DIALOG DESPRE MEDIUL ETIC „BUN CONDUCĂTOR" DE IDEALURI

● DOBÎNDA NEOMENIEI LA O MOŞTENIRE „PĂPATĂ"

● POŞTA PAGINII

# FAPTUL DIVERS

## Fișă biografică

*Mașina pe care o vedeți în fotografie i-a fost încredințată lui Alexandru Boboc (I.A.S. Brăila) cu 17 ani în urmă. Tînărului — pe atunci — șofer, abia întors din armată i s-a arătat o mașină pe butuci, care nu avea conducător auto. În două*

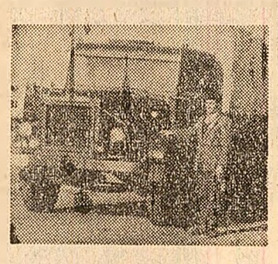

*săptămini a reparat-o și nu s-a mai despărțit de ea. Un milion de kilometri parcurși cu numai patru reparații capitale, economii ce depășesc 100 000 lei, prezență permanentă în rîndul celor evidențiați din întreprinderea unde lucrează — iată un foarte scurt bilanț al unei activități meritorii. Se vede treaba că acolo unde șoferii își iubesc meseria, (ca Alexandru Boboc), lucrurile merg ca pe roate. La figurat și la propriu.*

## Sondaj pe șosele

La sfîrșitul lunii trecute, lucrătorii de miliție din întreaga țară, împreună cu reprezentanți ai Ministerului Transporturilor au inițiat — timp de o săptămînă — o acțiune de control pentru depistarea autovehiculelor care circulă în gol sau efectuează transport de mărfuri și persoane, fără forme legale. Dintre constatările făcute cu această ocazie, consemnăm : 2309 autovehicule au fost găsite circulînd fără încărcătură ; 3 982 transportau mărfuri sau persoane în mod ilegal ; 4 493 de mașini prezentau defecțiuni tehnice. S-au săvîrșit, în perioada respectivă, peste 10 000 de abateri de la normele de circulație rutieră pe drumurile publice, 98 de infracțiuni de la legea circulației, iar 432 de conducători auto au fost surprinși șofînd sub influența alcoolului. Cifrele de mai sus nu mai au nevoie de comentarii. Se impun însă măsuri hotărîte. Mai ales din partea întreprinderilor și instituțiilor posesoare de autovehicule.

## Cine strînge șurubul ?

N-aveți, cumva o șaibă în plus ? Dacă vă prisosește un asemenea articol, adresați-vă cooperativei agricole din Avrămeni (Botoșani). De aproape un an, amintita cooperativă caută, fără succes, o șaibă de curea pentru un tractor. Cooperatorii s-au adresat pînă acum unui număr impresionant de întreprinderi, dar pretutindeni răspunsul a fost negativ : „Nu fabricăm șaibe, nu sînt rentabile“ (!?) Nu știm cît de rentabilă sau nerentabilă o fi fabricarea unei șaibe, știm însă că un tractor (și ca el, cîte altele) stă nefolosit. Și acest lucru este precis nerentabil.

## Dacă îl cunoașteți...

*Cinci copii din Bicazul Ardelean (județul Neamț) : Iulia, Neculai, Aurel, Ioan și Vasile își așteaptă tatăl plecat, el știe unde, încă din luna iulie. Aurel Capoț — născut la 9 iunie 1936 în aceeași comună — i-a părăsit lăsîndu-i de izbeliște. Nesocotindu-și obligațiile morale și legale de a contribui la întreținerea și educarea propriilor vlăstare a fugit cu o femeie — Catrina Gheți — și în momentul de față se ascunde, migrînd din loc în loc pentru a nu fi identificat de organele de resort. Fără discuție pînă la urmă va fi depistat și va suferi rigorile legii. Dacă însă pînă atunci îl întîlniți pe undeva îndepliniți-vă o îndatorire cetățenească.*

## Diogene contemporan

La depozitul cooperativei de consum din comuna Necșești (județul Teleorman) sosise marfă. Trebuia băgată în magazie. Un amănunt. Încăperea folosită ca depozit nu avea instalație de iluminat. Marin Banu, gestionarul, a găsit atunci o soluție. Mai precis... o luminare. A aprins-o și după ce și-a terminat treaba a plecat uitînd-o acolo aprinsă. Cînd flăcările au cuprins clădirea — în care au ars valori de 70 000 de lei — și-a adus aminte, dar era prea tîrziu. Neglijența, ca și ignorarea celor mai elementare norme de prevenire a incendiilor, a avut de data aceasta un deznodămînt costisitor. Comentariile sînt de prisos.

Rubrică redactată de :
**Ștefan ZIDĂRIȚA**
**Gheorghe DAVID**
cu sprijinul corespondenților „Scînteii“

# ACTUALITATEA — criteriu al valorii politice a învățămîntului de partid

După cum a demonstrat din plin experiența, eficacitatea învățămîntului de partid depinde, în mare măsură, de actualitatea problematicii sale, de măsura în care el răspunde preocupărilor și sarcinilor majore ale construcției socialiste, necesităților reale ale membrilor de partid și celorlalți oameni ai muncii.

Faptul că anul acesta axul central al studiului în învățămîntul de partid îl constituie documentele Congresului al X-lea al partidului înlesnește situarea învățămîntului în miezul problemelor de stringentă actualitate ale etapei pe care o străbate poporul nostru. Am înregistrat cu satisfacție eforturile unor lectori și propagandiști de la uzinele „Semănătoarea“ din Capitală, „Metrom“ și „Rulmentul“ din Brașov, Uzina de autoturisme din Pitești, de a expune în așa fel problemele, încît bogăția de idei din documentele Congresului, înalta lor valoare teoretică și practică, să fie puse cît mai bine în evidență, iar aspectele noi să fie aprofundate și corelate cu explicarea sarcinilor care rezultă din hotărîrile Congresului al X-lea pentru fiecare domeniu de activitate, cu exemplificări din realitatea economică și social-politică.

— La uzinele „Rulmentul“ din Brașov — ne spunea tovarășa **Margareta Kleisch**, lector la cabinetul județean de partid Brașov — am asistat la o dezbatere despre „P.C.R. — forța politică conducătoare a poporului român“. Ceea ce consider mai ales pozitiv este faptul că participanții nu s-au mărginit numai să explice necesitatea sporirii rolului partidului, ci au insistat asupra modului cum se realizează acest rol în etapa actuală, asupra concepției subliniate la Congres cu privire la partid, ca focar al gîndirii creatoare, ca forță politică și organizatorică care nu are nevoie de măsuri administrative pentru a deveni mai puternică, dar nici nu-și reduce rolul la simpla proclamare a unor principii. Căile prin care partidul își exercită rolul conducător — stabilirea și propagarea liniei sale politice și ideologice, perfecționarea continuă a stilului de muncă, a formelor și metodelor de activitate ale organelor și organizațiilor de partid, munca desfășurată pentru ridicarea conștiinței socialiste, legăturile strînse cu masele largi, poziția înaintată și exemplul personal al comuniștilor — au fost pe larg analizate și, ceea ce mi se pare foarte important, aceasta s-a făcut prin participarea activă la dezbatere a cursanților, prin propriul lor efort de gîndire. Acest mod de abordare a problemelor a adus cursanților un spor de cunoaștere.

Și în cercul condus de economistul **Stănculescu Dumitru**, de la Uzina de autoturisme din Pitești, tema despre făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate a prilejuit dezbateri vii. Pornind de la întrebarea pusă de un cursant : „de ce în definirea conținutului etapei actuale nu mai vorbim despre desăvîrșirea construcției socialiste, ci despre făurirea societății socialiste multilateral dezvoltate ?“ lectorul a orientat dezbaterea spre o explicare amplă a semnificației acestei noțiuni, care exprimă, între altele, procesul și mai ales direcțiile de dezvoltare și perfecționare ale societății noastre, indică finalitatea acestei etape. Remarcabil în dezbatere a fost, de asemenea, modul aprofundat, cuprinzător, în care au fost analizate trăsăturile caracteristice ale noii societăți, atît în sfera bazei tehnice-materiale, cît și în aceea a relațiilor socialiste de producție și a relațiilor sociale în ansamblul lor, a suprastructurii. Propagandistul a avut, în plus, meritul că a știut să-i îndrume pe cursanți spre îmbinarea chestiunilor de natură teoretică cu aspecte practice și chiar cu exemplificări din uzină — bine alese, convingătoare — legate de introducerea tehnicii noi, creșterea capacităților de producție, adoptarea unor noi forme și metode de conducere și planificare, adîncirea democrației economice etc.

Apreciind acest fel de a lucra cu cursanții, nu putem să nu remarcăm totodată, existența unor serioase deficiențe în conținutul învățămîntului de partid. Ne referim, în primul rînd, la tendința observată în unele locuri de ignorare sau neglijare a aspectelor teoretice noi, de coborîre a dezbaterilor la nivelul unui practicism îngust, lipsit de orizont. Astfel, la uzinele „Danubiana“ din București, la un cerc de construcție de partid, participînd la discutarea unei teme atît de importante cum este aceea despre stat și democrație în condițiile făririi societății socialiste multilateral dezvoltate, ne așteptam să se analizeze evoluția funcțiilor statului socialist, în strînsă corelație cu procesul de omogenizare a societății noastre, să se insiste asupra aspectelor privitoare la întărirea și perfecționarea permanentă a activității statului, accentuarea caracterului său democratic, lupta împotriva tendințelor de birocratism, atragerea tot mai activă a maselor la conducerea societății. Surprinzător însă, aceste aspecte au fost eludate, iar dezbaterile s-au axat — timp de aproape o oră — pe unica chestiune a necesarului de cadre în uzină și a pregătirii lor. Această chestiune prezintă, fără îndoială, importanță pentru activitatea din uzină, dar nu era cazul să i se consacre aproape întreaga dezbatere a temei despre stat. În turnura pe care au căpătat-o discuțiile și-a spus, desigur, cuvîntul faptul că propagandistul n-a înțeles că rostul învățămîntului este, în primul rînd, de a elucida bazele teoretice, ideologice ale politicii partidului, de a-i ajuta pe oameni să cunoască și să-și însușească această politică.

Am mai întîlnit și cazuri în care teme de mare actualitate sînt tratate într-un mod inactual, învechit, în care aspectele noi sînt înecate în fraze șablon. Într-o expunere ținută la uzinele „Hidromecanica“ din Brașov, de pildă — ne relata tovarășul **Guță Nicolae**, șeful catedrei de filozofie de la cabinetul județean de partid Brașov — dacă problema rolului statului a fost în general bine tratată, în schimb partea privitoare la democrația socialistă n-a fost decît o însăilare de generalități, îndeobște lucruri bine cunoscute. Nu s-a reușit să se scoată în evidență esența democrației socialiste, aspectele noi ale participării maselor la viața social-politică a țării, ansamblul de măsuri luate de partid și de statul nostru socialist pentru stimularea puternică și multilaterală a inițiativei creatoare a oamenilor muncii în construirea societății socialiste, adică tocmai ceea ce este mai semnificativ și actual în acest domeniu.

Se întîmplă de multe ori ca un conținut interesant să fie anihilat din cauza unui mod anost de prezentare. Astfel, la un cerc de economie concretă de la Fabrica de motoare electrice din Pitești, o lecție bine documentată și-a pierdut mult din eficiență datorită faptului că a fost expusă monoton, uniform, lectorul neridicînd ochii de pe textul scris. Cursanții au criticat acest mod de a face expunerea, după cum s-au arătat nemulțumiți și de faptul că la o temă atît de importantă bibliografia a fost cu totul insuficientă. În aceeași uzină am asistat la o lecție despre „P.C.R — forța politică conducătoare a poporului nostru“. În loc să se documenteze în prealabil, să țină seama, în expunerea sa, de specificul activității din uzină, propagandistul s-a limitat să redea, punct cu punct, tematica orientativă din revista „În ajutorul propagandiștilor“.

Sperăm că aceste aspecte vor determina birourile și comitetele de partid din respectivele întreprinderi, ca și din altele să se ocupe cu mai multă răspundere de controlul și îndrumarea învățămîntului, pentru ca acesta, păstrîndu-și specificul său, să fie o pîrghie însemnată de cunoaștere și înfăptuire a politicii partidului.

**Silviu ACHIM**

## Noul hotel O. N. T. din Galați

Grupurile de turiști, ca și persoanele particulare care doresc să viziteze orașul Galați — port la Dunăre, au posibilitatea să rețină din vreme locuri pentru cazare la **hotelul O.N.T.** din localitate — fie prin agenția O.N.T., fie direct, prin telefonul 15 576.

Hotelul din orașul cu o așezare din cele mai pitorești este amplasat chiar în centrul municipiului — în Piața Republicii — delimitată de blocuri noi, fîntîni arteziene și grupuri sculpturale. Noul edificiu, asupra căruia se oprește atenția trecătorului, are 8 etaje. Spațiile de cazare cuprind 45 de camere cu cîte 2 locuri și 15 camere cu paturi duble — toate cu baie și grup sanitar propriu. Mobilierul elegant, adecvat, conferă acestui hotel un grad ridicat de confort.

# LUNA CADOURILOR

De la 1 decembrie, „Moș Gerilă“ răspunde zilnic în Capitală, între orele 10—20, la telefoanele 14 92 05 și 14 00 75. Prezența sa la aceste telefoane are drept scop să informeze și să dea sugestii tuturor celor ce se pregătesc să ofere la sfîrșit de an cadouri celor dragi din familie, prietenilor apropiați.

Magazinele vor etala în luna decembrie o mare varietate de articole și totuși... alegerea celui mai frumos, mai util și mai semnificativ cadou va da, probabil, de gîndit. „Moș Gerilă“ ne vine în ajutor. Sfatul lui ne poate fi de un real folos în această privință.

**Pentru abonamentele pe anul 1970**

## *Consultați catalogul presei române*

Se fac, în continuare, abonamente pentru anul 1970 la ziarele și revistele românești. Vă sugerăm cu acest prilej să consultați CATALOGUL PRESEI ROMÂNE, care se află la oficiile P.T.T., la factorii poștali și la difuzorii de presă din întreprinderi și instituții.

## Semicentenarul Liceului din Drăgășani

La 14 decembrie a.c. LICEUL DE CULTURĂ GENERALĂ DRĂGĂȘANI — județul Vîlcea, își serbează semicentenarul. Foștii profesori și elevi sînt invitați să participe la festivitate și li se adresează, totodată, rugămintea să trimită fotografii și documente privind activitatea liceului între anii 1919—1969.

## În administrația locală

# PRIN CREȘTEREA AUTONOMIEI LA UN SPOR DE EFICACITATE

Noua organizare teritorial-administrativă a țării a creat cadrul organizatoric corespunzător pentru lărgirea autonomiei locale prin acordarea de atribuții sporite consiliilor populare. Aceste atribuții au fost expuse cu claritate în Legea de organizare și funcționare a consiliilor populare. O dată cu intrarea în vigoare a noii legi, Consiliul popular al județului Gorj a manifestat o preocupare permanentă pentru ridicarea competenței organelor subordonate, pentru îmbunătățirea continuă a activității lor administrative și atragerea cetățenilor la conducerea treburilor obștești.

O aplicare mecanică și nediferențiată a prevederilor legii la toate consiliile municipale, orășenești și comunale n-ar contribui însă la lărgirea atribuțiilor și competenței lor. Cînd fac această afirmație, am în vedere faptul că unele municipii și orașe n-au ajuns încă la un nivel de dezvoltare corespunzător, care să ofere consiliilor populare mijloacele de dirijare efectivă a unor unități economice puternice. De exemplu, în județul Gorj funcționează o singură întreprindere de industrie locală. Ea este subordonată consiliului popular județean. Am ajuns la concluzia că este mai bine ca unitățile de producție care o alcătuiesc să fie subordonate atît întreprinderii județene de industrie locală, cît și consiliilor populare pe teritoriul cărora se află, acestea din urmă avînd, deocamdată, sarcina de a analiza periodic activitatea și a urmări dezvoltarea în perspectivă a unităților.

Un loc important printre preocupările noastre îl ocupă gospodăria comunală. În județ funcționează în prezent o direcție de gospodărie comunală, organizată pe principiul gestiunii economice proprii. Ea coordonează și îndrumă întreprinderea de gospodărie orășenească și întreprinderea de fond locativ și prestări în construcții, subordonate Consiliului popular municipal Tg. Jiu, precum și întreprinderea orășenească mixtă de gospodărie comunală și fond locativ, subordonată Consiliului popular orășenesc Motru. În condițiile de care dispunem nu se pot crea **întreprinderi** comunale în cadrul fiecărui consiliu popular orășenesc. Dar apreciez

### puncte de vedere

că ar fi necesar să organizăm la Consiliul popular municipal din Tg. Jiu care are ponderea cea mai mare, eventual și la alte consilii populare orășenești **unități** de gospodărie comunală bugetare, direct subordonate lor. Consiliilor menționate le-ar reveni sarcina de a conduce activitățile de salubrizare a localităților, amenajarea și întreținerea zonelor verzi, modernizarea și întreținerea străzilor, strandurilor, debarcaderelor, băilor publice etc., adică a tuturor acelor activități care în prezent sînt finanțate din bugetele consiliilor populare respective.

În același timp, credem că ar fi bine să existe și întreprinderi — dotate corespunzător și încadrate cu personal de specialitate — care să rezolve probleme de gospodărie comunală, de distribuirea apei potabile, de canalizare ori distribuție a gazelor, de transport în comun și întreținere a fondului locativ și care ar urma să-și desfășoare activitatea în mai multe localități din județ, fiind subordonate consiliului popular județean, în funcție de necesități. În cazul județului nostru, pot fi create două asemenea întreprinderi specializate : una de gospodărie comunală și una de fond locativ. Această soluție este impusă de faptul că activitățile de gospodărie comunală din noile orașe Țicleni, Cărbunești, Novaci și centrele muncitorești Sadu, Bîlteni și Rovinari nu pot fi organizate prin unități economice proprii, deoarece n-au volumul de activitate economică necesar.

Am analizat și ipoteza subordonării acestor întreprinderi Consiliului popular al municipiului Tg. Jiu, ținînd seama de faptul că peste 60 la sută din activitatea lor se desfășoară pe raza orașului. Dar dacă am proceda astfel, ar însemna să subordonăm activitățile de gospodărie comunală din noile orașe întreprinderii de subordonare municipală din Tg. Jiu. Pe măsura dezvoltării industriei locale și a gospodăriei comunale din municipiu și orașe, se vor crea, fără îndoială, și condițiile pentru înființarea unor unități de sine stătătoare, subordonate consiliilor populare municipale și orășenești.

Și în domeniul învățămîntului, culturii și sănătății legea acordă competențe sporite consiliilor populare municipale și orășenești, menite să ridice pe o treaptă calitativ superioară întreaga activitate a organelor locale de stat. În prezent, consiliile populare orășenești se ocupă cu multă răspundere de asigurarea bazei materiale a învățămîntului, culturii și sănătății, de crearea unor condiții optime de muncă și viață cadrelor care deservesc aceste instituții. Una din preocupările lor de frunte constă în lărgirea spațiului de școlarizare, care în ultimii doi ani a crescut cu 116 săli de clasă, cu 240 locuri în internate. S-au alocat în acest timp importante fonduri pentru dotarea școlilor cu mobilier, material de laborator și didactic etc. În ultimul an s-au înființat și noi unități sanitare : centrul stomatologic Tg. Jiu, policlinica și spitalul Motru, casa copilului Tg. Cărbunești și altele. În bugetele municipiului Tg. Jiu și orașelor s-au alocat anul acesta fonduri în valoare de peste 60 milioane lei numai pentru acțiunile de învățămînt, cultură și sănătate.

În cadrul competențelor ce le-au fost acordate, consiliile populare își aduc aportul la rezolvarea problemelor pe care le ridică activitatea social-culturală pe teritoriile respective. Constatăm însă și existența unor deficiențe, care îngreunează exercitarea atribuțiilor noi prevăzute de legea administrativă. Astfel, în cadrul Consiliului popular municipal Tg. Jiu și al consiliilor populare orășenești nu există organe de specialitate, cu ajutorul cărora s-ar putea exercita o muncă de îndrumare și un control calificat pe tărîm social-cultural, organele de specialitate fiind concentrate în exclusivitate la nivelul județului.

Exemplele la care ne-am referit dovedesc că autonomia funcțională a municipiului și orașelor — în cadrul atribuțiilor și competențelor conferite prin Legea de organizare și funcționare a consiliilor populare — nu se realizează pe deplin datorită unei excesive concentrări la județ și la direcțiile de specialitate a unor activități specifice municipiilor și orașelor. Or, pentru ca municipiile și orașele să-și poată exercita atribuțiile, cred că este necesar ca în primul rînd Comitetul de Stat pentru Economia și Administrația Locală să sprijine crearea, la nivelul municipiilor și orașelor, a unui cadru organizatoric corespunzător, variabil în funcție de cerințele reale, menit să înlesnească conducerea și desfășurarea întregii activități economice, sociale și de gospodărie.

**Alexandru MLADIN**
vicepreședinte al Comitetului Executiv al Consiliului popular județean Gorj

# MĂRUL CARE... STRICĂ MERELE

(Urmare din pag. I)

pentru compensarea reducerilor de prețuri, întreprinderile dispun chiar de un fond anume, la care însă nu apelează. Dimpotrivă, multe I.L.F.-uri se mențin la limita maximă a prețurilor-plafon cu amănuntul, indiferent de prețurile de cumpărare practicate și, ceea ce este mai grav, uneori scot din depozite mere de calitatea a II-a și le dau pe piață la prețuri stabilite pentru calitățile superioare. De exemplu, în județele Cluj, Covasna, Gorj, merele se vînd populației cu prețuri chiar mai ridicate decît cele de anul trecut. Cert este că în județul Neamț (ca și în alte județe) există, la această dată, cantități ce depășesc posibilitățile de consum. În plus, directorul I.L.F. ne-a informat că există posibilități ca, în perioada care urmează, să mai fie achiziționate încă 400—500 tone de mere, iar forurile centrale de resort au repartizat județului Neamț încă 500 tone de mere din județul Suceava. Cum s-ar spune, se adaugă seu în carnea grasă. Or, nu se poate admite ca aceste produse, pentru obținerea cărora s-au cheltuit bani grei și s-au investit muncă și eforturi, să fie irosite cu atîta ușurință.

Am trecut să analizăm situația și în altă zonă a țării — în bazinul pomicol Bistrița-Năsăud. Datorită condițiilor prielnice, merele de aici au calități deosebite : pulpă crocantă și dulce, colorit viu. În acest an, producția a fost nu numai bogată cantitativ, ci și de calitate superioară. Numai prin întreprinderea județeană de legume și fructe au fost valorificate peste 15 000 tone de mere, din care o parte au fost vîndute fie la export, fie pe piața internă, iar alta se află încă în depozite, pentru asigurarea aprovizionării ritmice a pieței sau pentru semiindustrializare.

În momentul de față se pune deci atît problema depozitării în mod corespunzător, cît și a modului cum fructele ajung la consumatori. Mai pot fi ele asemănate cu cele din livezi, care în vară și toamnă îți luau ochii prin coloritul și frumusețea lor ? Dacă ne-am lua după vitrina cu mere atrăgătoare a magazinului de la parterul sediului Întreprinderii județene de legume și fructe, am putea spune că ele corespund întru totul „mărului etalon“ de Bistrița. De altfel, clienții nici nu se lasă prea mult invitați pentru a-și umple sacoșele. Dacă am întîlni merele expuse spre vînzare aici, pe calități, și în alte unități de desfacere, din alte localități, n-am avea nimic de obiectat. Dar iată că la Năsăud, la Ilva Mică, în stațiunea balneară Sinjorz Băi din același județ, merele nu mai seamănă nicidecum cu cele culese din livezile bistrițene. Sînt lovite și terciuite, unele putrezite, stau cu săptămînile în vitrină și în lăzi și nimeni nu întreabă de ele. Sînt departe de a fi de calitatea I, cu care au fost etichetate, și gestionarii refuză să le mai primească. „Am fost la București și am umblat prin magazinele de desfacere a fructelor — ne spunea inginerul **Ioan Modoran**, directorul stațiunii experimentale pomicole Bistrița. Ca specialist, am vrut să mă conving cum se vînd merele noastre, ce căutare au, care sînt preferințele consumatorilor. Am rămas dezamăgit : pur și simplu nu le-am mai recunoscut în amestecurile de diferite soiuri, cele mai multe ofilite și degradate. N-aș putea spune că numai merele provenite din livezile județului nostru se prezentau astfel, dar asta nu ne consolează. Ți se rupe inima cînd vezi o asemenea bogăție, pe care nu știm s-o valorificăm cum se cuvine. Zadarnic se străduiesc cercetătorii să creeze soiuri noi, cu calități gustative și nutritive superioare, dacă consumatorul nu beneficiază de aceste avantaje“.

Degradarea merelor începe o dată cu recoltatul și continuă, din păcate, pe întregul traseu spre cumpărător. Nu ne vom opri, în rîndurile de față, asupra tuturor etapelor acestui proces, ci vom încerca să vedem cum sînt păstrate în depozite, prin ce canoane trec pînă ajung în magazinele de desfacere.

Bistrița beneficiază din acest an de un depozit complex de mare capacitate, format din 4 celule — trei cu o capacitate de cîte 300 de tone fiecare, iar a patra de 2 000 de tone, cu temperatură constantă și aer condiționat, cu o hală de sortare unde întregul proces de lucru este mecanizat, cu mașini de sortat și calibrat. Celulele au fost deja ocupate de mari cantități de mere de la mai multe I.A.S.-uri din țară; în hala de prelucrare au fost depozitate o parte din merele întreprinderii județene, iar cea de la Beclean este abia la începutul finisajului. Frigul ce s-a abătut în aceste zile va avea deci grave repercusiuni asupra celor 2 000 tone de mere aflate în depozite, cît și a unor importante cantități lăsate în custodie la cooperativele agricole de producție sau la diferiți producători, care nu au condiții prielnice de păstrare. „Acestea sînt condițiile, mai mult nu putem face“ — afirmă tov. **Ioan Nagy**, director adjunct al întreprinderii județene de legume și fructe.

După cum spuneam mai sus, solicitările pieței pentru mere sînt acum mai slabe. Doar din cînd în cînd se mai încarcă din gara Bistrița cîte un vagon-două ori mai pleacă camioane spre alte județe. Am asistat, în gară, la încărcarea cîtorva vagoane. Lăzile erau minuite și așezate cu grijă. Dar ce folos, de vreme ce ele fuseseră puternic zdruncinate pe cei 200 de metri de drum de la ieșirea din depozit, unde gropile sînt atît de adînci, încît oricîtă bunăvoință ar avea un șofer zdruncinăturile tot nu pot fi evitate ?

Concluziile constatărilor făcute în ambele județe sînt de natură să alarmeze forurile centrale de resort : trebuie întreprinse neapărat măsuri serioase pentru a se evita pierderi ce s-ar putea ridica, pînă în primăvară, la multe milioane de lei, aducînd statului pagube însemnate. În acest sens, organele centrale trebuie să-și conjuge eforturile cu cele ale organelor locale. Insistăm asupra acestui aspect deoarece se afirmă că solicitările de mere sînt, în general, minime, că nu există localitate neaprovizionată. Sînt convinse oare toate forurile județene că asa stau lucrurile ?

Iată, de pildă, ce ne relatează un corespondent : „Dacă treci în aceste zile prin stațiunile permanente — deschise și în timpul iernii unui mare număr de oameni ai muncii veniți la odihnă și tratament — nu găsești nici un fruct. La Herculane ți se înfățișează ori imaginea dezolantă a unor chioșcuri goale, părăsite, ori a altora care desfac în exclusivitate bere și... gumă de mestecat. La urma urmei, guma de mestecat, pe lîngă calitatea de a întreține dantura, mai conține și ceva vitamine — spuneau unii mai în glumă, mai în serios. Din cînd în cînd, Gostatul mai aducea ceva mere la chioșcul din fața cinematografului. Dar în ultima vreme nu s-au mai găsit gestionari...“ Din păcate, situația se repetă aidoma și în alte stațiuni cu sezon permanent : aceleași chioșcuri goale, abandonate, întîlnești și la Căciulata, și la Călimănești, și la Govora. Iar întreprinderile de legume și fructe se plîng că nu sînt cerute și merele stau la cîteva zeci de kilometri !

Asemenea cazuri de crasă îndolență arată că, pe lîngă alte măsuri urgente, trebuie analizată, la nivelul fiecărui județ în parte, repartizarea fructelor între localități, intensificîndu-se livrările oriunde merele pot fi consumate. În același timp, prețurile trebuie adaptate neapărat calității reale a produselor și coborîte — în cadrul plafoanelor — ori de cîte ori piața impune asemenea măsuri, aceasta corespunzînd normelor unui comerț elastic, eficient, mai ales cînd este vorba de produse perisabile.

# pagina economică

## Unde prinde rădăcini tradiția de a fi mereu în frunte?

# PE SOLUL FERTILIZAT DE ORDINE, DISCIPLINĂ, RĂSPUNDERE

### DIN EXPERIENȚA UNOR COOPERATIVE AGRICOLE DE PRODUCȚIE DIN JUDEȚELE BRĂILA ȘI GALAȚI

În fiecare dintre județele țării există cooperative agricole de producție care și-au făurit tradiția de a se situa, an de an, fruntașe pe toate liniile: în executarea la timp și de calitate a tuturor lucrărilor agricole, în obținerea de producții medii ridicate, îndeplinirea și depășirea obligațiilor contractuale, și, ca firească urmare, au cuantumul cel mai ridicat al retribuției cooperatorilor la ziua-muncă. Explicația interesează mai ales cadrele din conducerea multor cooperative a căror activitate șchioapătă. În discuțiile avute cu mulți președinți de cooperative agricole slab dezvoltate ni s-a servit următoarea replică, atunci cînd aduceam vorba de „unitățile fruntașe": „Păi da, sigur că la dînșii merg treburile, dar ia să vedem ce producții obțin, cît dau ei la ziua-muncă și cît dăm noi?" Dar dacă încerci să intri în amănunte privind ceea ce cunoaște ei din treburile cooperativelor puternice mare lucru nu afli. Experiența prețioasă este cunoscută în unitățile slabe doar la modul general, vădind, cu pregnanță, carențele propagandei agricole.

Pentru a releva cîteva din elementele esențiale care propulsează cooperativele fruntașe pe trepte superioare am întreprins o investigație în patru cooperative agricole: „Grivița-Roșie"-Insurăței și Lanurile din județul Brăila (ambele situate în Bărăgan), și în cooperativele „11 Iunie" din Pechea și Băleni din județul Galați, situate în zonă de deal.

Experiența lor pledează în esență pentru un lucru adesea neglijat în multe cooperative agricole: ordinea, disciplina și exigența în organizarea și conducerea unei mari cooperative agricole care au un rol determinant în aplicarea regulilor agrozootehnice, a tuturor măsurilor de care depinde creșterea producției agricole.

În cadrul anchetei noastre o primă concluzie care s-a impus se referă la rolul hotărîtor al cadrelor în dezvoltarea cooperativei agricole la capacitatea lor de a organiza și conduce în chip gospodăresc întreaga activitate. Referindu-se la această problemă, tovarășul **Ion Negoiță**, Erou al Muncii Socialiste, președintele cooperativei „11 Iunie" din Pechea, sublinia că a organiza munca la peste 1 600 de oameni, astfel ca fiecare să dea maximum de randament, a te îngriji să nu se stîrbească cu nici o centimă normele de muncă și de conduită care trebuie să creeze climatul propice activității cooperativei, nu se poate realiza fără să ai cadre de nădejde — oameni cinstiți, integri din punct de vedere moral, harnici și temeinic pregătiți, caracterizați printr-un dezvoltat simț al răspunderii, cu mult prestigiu și autoritate în fața cooperatorilor. **Sînt cerințe care obligă la o grijă deosebită în alegerea oamenilor, la o permanentă strădanie pentru a-i ajuta să se formeze, să fie în stare să facă față răspunderilor cu care sînt investiți.**

Continuînd această idee, interlocutorul a subliniat ca un element esențial necesitatea stabilității cadrelor de conducere. **Arta de a munci cu oamenii, de a le pune în valoare priceperea, de a-i controla și îndruma în îndeplinirea sarcinilor,** se învață în timp. Opinez hotărît, deci, pentru stabilitatea în muncă în toate cooperativele, continuitatea ajutînd cadrelor să cunoască temeinic oamenii cu care lucrează, să procedeze diferențiat cu fiecare spre a da maximum de eficiență. Dar se poate oare vorbi de stabilitate în orice condiții? Cunoaștem doar cazuri de cooperative unde oameni necorespunzători sînt menținuți ani de zile, în virtutea inerției, în diferite funcții de conducere. O astfel de „permanentizare" nu numai că nu ajută, dar e deosebit de păgubitoare, deoarece frînează mersul înainte într-un sector sau altul, iar în cazul președinților, chiar al unor cooperative în ansamblul lor. Nu, nu pentru această inerție pledăm, ci pentru continuitatea muncii cadrelor care iau greutățile piептiș și rezolvă lipsurile și deficiențele cu operativitate și competență, care canalizează energiile spre țeluri clare, ce se realizează la un nivel superior în întreaga lor sferă de activitate.

Paralel cu asigurarea stabilității în muncă, este important să faci totul ca oamenii să nu „ruginească". Pentru că există și pericolul plafonării unora, care ajung la un moment dat să aibă impresia că știu totul, că nu mai au ce învăța. Or, o fi ea agricultura o îndeletnicire străveche, dar în condițiile marii producții este o meserie nouă, pretențioasă, în continuă perfecționare. Și dacă nu ții pasul cu ceea ce apare nou în materie de organizare și de tehnică agricolă, ți-o ia viața înainte, rămii de căruță.

Există o legătură organică între permanentizarea, răspunderea și seriozitatea cadrelor de conducere din cooperativă și instaurarea unui climat de ordine și disciplină, de spirit de răspundere în rîndul membrilor cooperatori. Iată și ce ne spune tovarășul **Alecu Crăciun**, președintele cooperativei din Băleni: „În cooperativa noastră, toate cadrele de conducere au o vechime cuprinsă între 8 și 14 ani, fapt care le-a dat posibilitatea să asimileze multiple cunoștințe profesionale, multă experiență organizatorică, să cunoască în amănunt sectorul de activitate de care răspund și mai ales să discearnă însușirile oamenilor cu care lucrează.

„Ceea ce se întîmplă în multe cooperative agricole unde în fiecare an apare un nou președinte, alți brigadieri sau șefi de echipă, este urmarea lipsei de discernămînt în alegerea cadrelor, a insuficientei **preocupări pentru punerea în valoare a calităților celui căruia i se încredințează o funcție de răspundere** în cooperativa agricolă — este de părere tovarășul **Nicolae S. Nicolae**, președintele cooperativei „Grivița Roșie" — Insurăței. Cooperatorii vor să vadă în cei care-i conduc exemple de probitate morală, să simtă că sînt în stare să facă lucrurile cu cap, gîndit. Asemenea calități nu se formează ușor. Concludente din acest punct de vedere sînt munca făcută cu răspundere și ordinea ireproșabilă care există în brigada nr. 3 condusă de Constantin Roșioru, din anul 1954, în comparație cu brigada nr. 2 condusă de Anton Budur, cu numai 2 ani vechime unde domnesc încă acte de indisciplină, ce conduc la întîrzieri în efectuarea lucrărilor, la pierderi de recoltă".

Un fapt care definește concepția acestor președinți despre organizarea superioară a muncii este însușirea stilului lor de lucru cotidian care poate fi asemuit cu cel al unui comandament bine organizat și gîndit. La Băleni, de pildă, ca să ne referim la un singur exemplu, a devenit un fel de obicei al pămîntului ca seara brigadierii și șefii de echipe să se adune la sediul cooperativei. Aici, concret și operativ, se analizează ce s-a făcut și ce nu s-a făcut în ziua respectivă, se stabilește amănunțit programul de lucru pentru a doua zi. Un asemenea stil de muncă este recomandabil tuturor cooperativelor agricole. Doar cunoaștem nu puține cazuri cînd spre paguba lor și a cooperativei din care fac parte, cooperatorii pierd zilnic un timp prețios din cauză că nu știu de cu seară spre care lucrare să-și poarte pașii, ce și cum să facă dis-de-dimineață.

De menționat operativitatea cu care se aduce la cunoștința tuturor cooperatorilor ceea ce s-a discutat și stabilit, cine a fost lăudat sau criticat etc. Faptul că „știe tot satul" despre tot ceea ce se întreprinde în cooperativă stimulează participarea activă a cooperatorilor la stabilirea și rezolvarea treburilor obștești, contează enorm în balanța rezultatelor.

Experiența acestor cooperative este deosebit de valoroasă și pe un alt plan — esențial. S-a dovedit că atunci cînd fiecare știe ce are de făcut, cînd se respectă toate principiile și normele democrației cooperatiste, întregul angrenaj al cooperativei funcționează ireproșabil, nu se mai pun probleme de neparticipare la muncă în zorul campaniilor agricole. Pentru că revenind la cuantumul retribuției la ziua muncă în cooperativele slab dezvoltate, reiese cu pregnanță că pentru a ieși din cercul vicios (neparticipare la muncă din cauza valorii scăzute a zilei-muncă și valoarea scăzută a retribuției din cauza neparticipării la muncă) participarea activă la muncă, în tot cursul anului, este calea de redresare, de dezvoltare economică a fiecărei cooperative agricole, și de sporire a veniturilor cooperatorilor. Indiferent de dotație și de perfecțiunea mijloacelor tehnice, nivelul retribuției este în ultimă instanță hotărît de muncă, ordine și disciplină, de măsurile care se iau pentru crearea în proporții crescinde a bunurilor materiale, de obținerea unor producții cît mai mari în toate sectoarele.

De altfel unul din „secretele" acestor patru cooperative este că au știut să ia asemenea măsuri care să le asigure forța de muncă necesară zi de zi, la orice oră, la toate lucrările agricole. Am în față o statistică, pe ultimii 4 ani, din care rezultă cîți cooperatori au realizat minimum de zile-muncă stabilit de adunările generale și o alta care arată cîte zile-muncă revin, în medie, pe cooperator. În decursul ultimilor patru ani numărul de cooperatori care au lucrat efectiv variază între 83—94 la sută în cooperativa din Pechea, între 94—98 la sută în cooperativa Băleni și între 91—94 la sută în cooperativa din Insurăței. Rezultă că imensa majoritate a oamenilor apți de muncă au lucrat efectiv în cooperative.

Că au lucrat efectiv și nu „simbolic" (cum se întîmplă în unele unități unde mulți cooperatori îndeplinesc doar „plafonul minim") o dovedește și media ridicată a zilelor-muncă. La cooperativa din Pechea numărul de zile-muncă ce revin, în medie anual pe cooperator a crescut de la 148 în anul 1966, la 200 în acest an. Și mai semnificative sînt datele culese de la cooperativa din Insurăței. În această unitate bărbații au efectuat cîte 300 zile-muncă fiecare în 1966 și 350 în acest an, iar femeile, în aceiași ani comparați, au urcat media ce le revine de la 125 la 160.

În celelalte cooperative cifrele mediului au oscilat, ele crescînd totuși în ultimii doi ani de la 180 la 194 zile-muncă în cooperativa Băleni și de la 244 la 270 în cooperativa Lanurile. Gradul de ocupare a forței de muncă, participarea activă a marii majorități a cooperatorilor la efectuarea lucrărilor constituie baza succeselor acestor unități.

Am adresat celor patru președinți o întrebare care solicita două răspunsuri: „Ce factori determină, după părerea dv., menținerea și întărirea disciplinei cooperatiste, și care considerați că sînt principalele cauze care duc la slăbirea ei?".

Iată răspunsul tovarășului **Ion Negoiță**: „Respectarea strictă de către toți, începînd de la președinte și pînă la ultimul cooperator, a normelor democrației cooperatiste, a hotărîrilor și măsurilor stabilite de adunările generale, cunoașterea temeinică de către fiecare cooperator atît a sarcinilor de producție, a planurilor de venituri și cheltuieli ale cooperativei în ansamblu, cît și a drepturilor și îndatoririlor ce-i revin personal. O mare însemnătate au organizarea temeinică a muncii pînă la cele mai mici detalii, stabilirea judicioasă a normelor de muncă, a condițiilor concrete de atribuire a retribuției suplimentare pentru depășirea producției planificate, evidența riguroasă atît a muncii oamenilor, cît și a producției obținute de fiecare brigadă și echipă. Încă de la începutul anului se stabilesc normele de disciplină ce trebuie respectate, sancțiunile pentru încălcarea lor și, mai ales, se urmărește aplicarea strictă, pe parcursul anului, a acestor prevederi, indiferent de persoană și de funcție etc. Un factor esențial este controlul zilnic, operativ și eficient, vizînd măsuri concrete și imediate de remediere a eventualelor neajunsuri.

Nerespectarea prevederilor statutare, a hotărîrilor adunării generale, lipsa de răspundere în gospodărirea bunului obștesc, incorectitudinea sau neglijența în organizarea evidenței muncii, favorizarea unora și dezavantajarea altora pe criterii de „prietenie", de grad de rudenie, cît și tolerarea abaterilor, a încălcării disciplinei cooperatiste, îndeosebi de către cadrele de conducere, sînt tot atîtea fisuri în bunul mers al treburilor cooperativei, fisuri care se soldează, deseori, cu rezultate slabe, dacă nu se intervine la timp pentru a curma răul din rădăcină".

Cooperatorii învață „pe viu" că a face agricultură socialistă înseamnă, în primul rînd, a respecta normele de disciplină a muncii, în contextul unui proces de educare și autoeducare permanent. „Noi stabilim în adunări generale, în fiecare an — spunea tovarășul Negoiță — minimul de zile-muncă pe care trebuie să-l efectueze un cooperator în fiecare campanie agricolă. Cel care nu efectuează acest minim pierde plata suplimentară pentru depășirea planului de către echipa sa, considerîndu-se, pe bună dreptate, că el nu și-a adus contribuția la această realizare. Deoarece prin neprezentarea sa la lucru aduce prejudicii producției i se scad 10 la sută din numărul zilelor-muncă realizate pînă atunci. Cu cei care dau dovadă de lipsă de răspundere față de soarta recoltei și nu participă la recoltare, periclitînd astfel munca unui întreg an de zile, procedăm astfel: li se scade 10 la sută din totalul zilelor-muncă prestate la cultura respectivă. Poate că aceste măsuri par cam aspre. Dar nu se poate admite să se piardă zeci de tone de produse, o parte din rodul muncii majorității, din cauza unor elemente înapoiate. De altfel, aceste măsuri și altele asemănătoare le-au hotărît însăși cooperatorii. Experiența atîtor ani de muncă în comun i-a învățat că, cu leneșii și chiulangiii nu trebuie să se procedeze „cu mănuși", ci să se facă totul spre a se încadra în rîndul oamenilor de omenie, harnici, așa cum sînt marea majoritate a cooperatorilor.

Aș mai adăuga doar faptul că atunci cînd e vorba de abateri săvîrșite de unele cadre de conducere, sancțiunile sînt mai aspre.

Răspunderea pentru averea obștească, pentru bunul mers al treburilor cooperativei nu se instaurează doar cu vorbe frumoase și nici nu poate fi lăsată la latitudinea „bunelor intenții". Fiecăruia trebuie să-i fie clar: a muncit bine, a muncit cu rivnă și la timp, merită toată cinstea și răsplata. Cine nu și-a făcut datoria și a lovit prin comportarea sa în interesele tuturor — să răspundă moral și material".

„Instaurarea unui climat de răspundere, de cinste și corectitudine, de la președinte și pînă la ultimul cooperator are un rol hotărîtor în întărirea disciplinei cooperatiste — ne spunea la rîndul său tovarășul Alecu Crăciun. La noi, atît în cadrul consiliului de conducere, cît și în adunări generale și pe brigăzi, analizăm în mod sistematic, periodic și ori de cîte ori este nevoie, activitatea și comportarea cooperatorilor. Nu trecem cu vederea nici cele mai mici și „nevinovate" abateri. Viața ne-a învățat că a tolera neregulile este un mare rău pentru cooperativă și pentru cei în cauză, care se obișnuiesc să umble pe căi lăturalnice. Și cum dezvățul este mai greu decît învățul, insistăm cu tărie ca fiecare să muncească și să se comporte cinstit în toate împrejurările. Avem un regulament de ordine interioară pe care îl respectăm. Dar a interveni prompt atunci cînd unul calcă pe de lături nu este totul. Important este să intervii de așa natură, încît sancționarea unor fapte să nu rămînă neobservată, ci să servească drept învățătură și altor „amatori". Măsura de a face un „caz" din fiecare încălcare a disciplinei cooperatiste contribuie la instaurarea unui climat sănătos, a opiniei de masă care să bareze calea repetării abaterilor".

Fără îndoială că sînt încă mulți alți factori de care depinde bunul mers al treburilor în aceste cooperative, că ele dispun de reale posibilități pentru creșterea producției, a veniturilor bănești. Cele relatate se referă doar la posibilitățile **interne** ale fiecărei cooperative. Un lucru este însă cert: în aceste cooperative — ca de altfel în numeroase altele din întreaga țară — imperativul „Muncă, ordine, disciplină!" nu mai reprezintă de mult doar un deziderat pentru viitor, ci se materializează, prinde rădăcini adînci în modul de a gîndi și de a acționa al țăranilor cooperatori, reprezintă premise indispensabile pentru progresul continuu al cooperativelor agricole.

**Stelian SAVIN**

# Picătură cu picătură se face... risipa fluviu

### ÎN ATENȚIA CONSTRUCTORILOR ȘI MONTORILOR FABRICII DE PLĂCI FIBROLEMNOASE DIN FOCȘANI

Sub aspect gospodăresc, șantierul fabricii de P.F.L. din cadrul Combinatului de exploatare și industrializare a lemnului Focșani rivalizează cu celelalte șantiere care în toamna acestui an au furnizat subiectul mai multor articole critice publicate în ziarul nostru. Cu excepția unui micro-depozit de profile laminate, imprejmuit și amenajat ca „la carte", și care ne-a impresionat plăcut, și aici am călcat peste adevărate saltele de vată pentru izolații, abandonată pe sub pereții halelor sau în calea oamenilor. Pe suprafețe întinse, praful hidrofob a făcut compoziție perfectă cu praful abundent al drumurilor de acces. Aruncate la întîmplare, prin hală sau în afara ei, sumedenie de cofraje s-au transformat în bucăți și așchii. Cărămizi simple sau refractare sfărîmate, cabluri de înaltă tensiune, îngropate în plin drum, întregesc peisajul dezordinii.

Nota „personală" a risipei o dă însă metalul. Sub formă de țeavă, bare sau sîrmă, pretutindeni, de la un capăt la altul al șantierului, întîlnești metal îngropat în pămînt, îndoit, sfîrtecat.

Încercarea de a preciza, la fața locului, cine anume se face răspunzător de această situație s-a soldat cu rezultate neconcludente. Fiecare din cei întrebați a aruncat vina în seama vecinului; constructorii pe instalatori, montori sau izolatori; aceștia, la rîndul lor, pe constructori sau pe echipele de muncitori ale altor întreprinderi („Vulcan" și „Energomontaj") care lucrează sau au lucrat aici. Insistăm să aflăm adevărul. În acest sens, am organizat o discuție, la care am invitat principalii factori de conducere de pe șantier: ing. **Viorel Dumitrașcu**, șeful șantierului 703, aparținînd de Întreprinderea 7 Construcții montaj Galați, antreprenorul general al lucrării, ing. **Leon Georgescu**, șeful sectorului instalații, aparținînd de Întreprinderea 14 instalații Iași, **Petrea Drugan**, șeful lotului de izolații din cadrul Întreprinderii 3 izolații — București și **Nicolae Lovin**, șeful lotului de construcții, secretarul organizației de partid. La începutul discuției, tuturor le-am adresat întrebarea:

— Se poate lucra pe șantier în deplină ordine, fără pierderi de materiale?

— Indiscutabil, da — a fost părerea unanimă a celor patru cadre de conducere.

— De ce nu se respectă acest deziderat și pe șantierul fabricii de P.F.L.?

Fără a răspunde deschis la întrebare, fiecare din cei de față a încercat din nou să se agațe de așa-zisa lipsă de colaborare între subantreprizele care activează în perimetrul șantierului, de o anumită dificultate în delimitarea răspunderii pe fiecare lot în parte. Explicația a fost destul de neconvingătoare și de aceea am revenit cu altă întrebare.

— Cum ar putea fi totuși întronat spiritul de ordine și economie pe șantier?

— Plata lunară a formațiilor de lucru să se facă și în raport cu modul cum gospodăresc materialele — a sugerat șeful lotului de instalații.

— Acordarea sporului la șefii de formații de lucru, de asemenea, trebuie să depindă și de spiritul gospodăresc al acestora — a completat șeful șantierului 703.

— De ce nu uzați de aceste mijloace?

— Personal, am operat reduceri de sporuri atunci cînd a fost cazul — a răspuns șeful șantierului 703.

Ceilalți interlocutori s-au abținut să răspundă.

Încercînd să localizăm afirmația la cîteva exemple concrete întîlnite în acea zi pe șantier, a rezultat că asemenea sancțiuni nu se referă la risipa „mărunță", cu bucata, cu metrul sau cu kilogramul, cum se exprima unul din ei, ci la acele acte de irosire a valorilor materiale care devin cazuri de notorietate. Indiscutabil că asemenea prejudicii „en gros" trebuie recuperate de la cei care le comit, prin folosirea tuturor instrumentelor legale. Dar de ce se trece cu vederea risipa mică, „infimă", aceea produsă zilnic, oră de oră, care tocmai de aceea ajunge să însumeze mari valori?

Este fapt constatat și confirmat de cei cu care am discutat că dacă acest canal de pierderi a rămas încă deschis, aceasta se datorește în primul rînd faptului că factorilor de conducere de pe șantiere le lipsește „cultul" ordinii gospodărești. Nu-l au, pentru că gîndirea lor este dominată încă de ideea cotelor legale de pierderi, acele cîteva procente care sînt destinate prin lege să acopere, în cazul anumitor materiale, eventuale pierderi ce ar putea surveni din cauza unor fenomene aleatorii. Rostul acestor pierderi admise este clar și bine stabilit; în nici un caz, ele nu au menirea să justifice risipa în general. Or, atunci cînd am cerut explicații asupra unor indubitabile acte de neglijență care afectau integritatea materialelor, nu o dată am auzit pe șantierul fabricii de P.F.L. că pierderea se încadrează în cota procentuală admisă. Așa s-a justificat și tov. Kiss, maistrul care coordonează lucrările la centrala termică, obiectiv în jurul căruia se aflau risipite și deteriorate diverse materiale. Între care multă cărămidă. Este o aberație să susții că un bun poate fi distrus, că o cantitate de muncă socială poate fi irosită în virtutea unei răstălmăciri a legii, atunci cînd printr-un minimum de atenție și o manipulare normală materialele ar putea fi puse în afara oricărui pericol de degradare.

Pe șantierul fabricii de P.F.L. de la Focșani am văzut, așa cum aminteam mai sus, cîteva mii de kg de metal distrus, zeci de kg de vată aruncată, sute de cofraje deteriorate, numeroase grămăjoare de cărămizi sfărîmate și multe alte materiale degradate. Să raportăm aceste „infime" cantități, desigur cu mult sub cifrele reale, numai la cele aproape 700 de obiective și capacități industriale care s-au aflat în construcție anul acesta. Este limpede că dacă așa ar fi gospodărite materialele pe celelalte șantiere, atunci pierderile mărunte, de fiecare zi, ar atinge valori impresionante, de ordinul a zeci de milioane de lei.

Iată cît de necesar este ca în lupta pentru apărarea și întărirea avutului obștesc să se urmărească stăruitor ideea eradicării pierderilor în totalitatea lor, mari sau mici. Elementul hotărîtor al acestei dorite schimbări de atitudine socotim că îl constituie punerea în drepturile lui a principiului controlului ierarhic, dublat de acela al răspunderii materiale, pe toate treptele și verigile aparatului de conducere.

Prin asemenea mijloace s-ar fi prevenit nu numai risipa pe șantierul focșănean, dar mai ales sustragerile de bunuri care s-au constatat aici. „Lipsa oricărei paze pe șantier în timpul nopții și în zilele de sărbătoare a dat posibilitatea unor indivizi iresponsabili să sustragă de pe șantier pînă acum utilaje (motoare, pompe, conductori) în valoare de aproximativ 30 000 de lei — a remarcat ing. Leon Georgescu, șeful sectorului de instalații.

De fiecare dată cînd s-a discutat despre asigurarea pazei, conducerea combinatului de exploatare și industrializare a lemnului și-a luat angajamente ferme că va rezolva de urgență problema. Totul a rămas doar promisiuni înscrise pe hîrtie, de vreme ce unii sustrag de pe șantier anumite valori materiale.

Faptele analizate evidențiază în mod concludent că la climatul în care se produc risipa și infracțiunea concură adeseori atît abaterile de la normele interioare de supraveghere și control, cît și nepăsarea, acea orbire în fața răspunderii sociale, pe care unii o înțeleg ca un gest „de omenie". Cei care își permit asemenea gesturi pe banii statului trebuie să fie trași la răspundere, arătîndu-li-se că nu pentru astfel de acte sînt investiți în munci de conducere. Nepăsarea și risipa în minuirea banului public sînt intolerabile!

**Ioan ERHAN**

# SARCINILE ȘI ANGAJAMENTELE BRAȘOVULUI

(Urmare din pag. I)

dă, „Colorom" Codlea, T.A.P. „Carpați", Trustul zonal I.A.S. uzinele „Metrom", „6 Martie"-Zărnești și altele. Iată de ce comitetul județean de partid a dezbătut zilele trecute, într-o plenară a sa, cauzele acestor restanțe, stabilind măsuri concrete pentru darea în funcțiune la termen a tuturor obiectivelor de investiții. Desigur, se așteaptă un sprijin mai efectiv și din partea unor furnizori de utilaje tehnologice, printre care uzinele „23 August" și „Grivița roșie" București.

Din capul locului trebuie precizat că, în vederea înfăptuirii sarcinilor de plan și a angajamentelor, ne-am străduit și am reușit, în bună măsură, să imprimăm muncii de partid un caracter concret și, deci, eficient — prin studierea și analiza approfundată a situației dintr-un domeniu sau altul — și să adoptăm hotărîri corespunzătoare în problemele de stringentă actualitate legate de realizarea indicatorilor economico-financiari ai planului.

La rîndul lor, comitetele municipale, orășenești și organizațiile de partid din întreprinderi au lărgit gama problemelor care fac obiectul activității lor în conducerea economiei, dezbătîndu-le în funcție de necesități și în raport cu specificul sarcinilor ce le revin. Bunăoară, dacă la uzina „Tractorul" s-a impus în acest an cerința analizării modului de utilizare a capacităților de producție, la uzina „Rulmentul", problema principală a fost cea a finalizării unor studii privind organizarea științifică a producției și a muncii, iar la fabrica de produse zaharoase „Dezrobirea", comitetul de partid a dezbătut felul în care se ocupă comitetul de direcție de organizarea locurilor de muncă, în scopul realizării normelor, creșterii sistematice a productivității muncii.

Diferențiat s-a procedat și în cazul întreprinderilor care întîmpinau greutăți în îndeplinirea unor indicatori ai planului; practic, în aceste situații am trimis colective formate din activiști ai comisiei economice și alți specialiști, pentru a ajuta comitetele de partid și de direcție în depistarea cauzelor și luarea de măsuri eficiente. În urma unei astfel de intervenții, Fabrica de scule Rîșnov și-a îmbunătățit simțitor ritmicitatea producției, iar Fabrica de articole din tablă din Codlea a reușit să realizeze la timp mijloacele tehnice prevăzute în plan și așteptate de beneficiari. Semnificativ este faptul că aceste colective au în sfera lor de preocupare nu numai problemele curente ale activității unor întreprinderi, ci și obiective de perspectivă.

Atunci cînd se ivesc probleme care depășesc posibilitățile noastre sau a căror rezolvare depinde, în ultimă instanță, de organele centrale sau de colaborarea cu alte județe, invităm la fața locului pe factorii de răspundere respectivi, solicitîndu-le intervenția operativă. Și trebuie să spunem că, de cele mai multe ori, prezența lor, sprijinul acordat s-au dovedit a fi eficiente. Nu putem să nu amintim de atenția ce se acordă îmbunătățirii și perfecționării activității comitetelor de direcție. Există în județ numeroase comitete de direcție care, în perioada ce a trecut de la constituirea lor, au acumulat o valoroasă experiență: dar sînt și comitete de direcție care nu au reușit încă să-și formeze un stil de muncă adecvat și să cuprindă problemele tot mai complexe ridicate de conducerea și organizarea științifică a activității unor întreprinderi. Comitetul județean de partid — pe baza unui studiu al muncii unor comitete de direcție — a abordat în cadrul unei recente consfătuiri stilul și modul în care își desfășoară activitatea aceste organisme de conducere colectivă. Putem afirma că acest schimb de experiență și de opinii, ca și măsurile luate ulterior au marcat un reviriment în activitatea multor comitete de direcție; și în viitor vom persevera în această privință, în condițiile înființării centralelor, combinatelor și grupurilor industriale.

Sarcinile trasate de partid în domeniul economic, precum și necesitatea majoră de a realiza exemplar hotărîrile Congresului al X-lea al P.C.R ne fac să apreciem că mai avem multe de rezolvat pentru a asigura punerea în valoare a rezervelor producției existente în întreprinderi. În această ordine de idei, sursa importantă rămîne creșterea productivității muncii. Deși productivitatea muncii, pe județ, a sporit cu 1,6 la sută față de plan și cu 5,7 la sută în comparație cu 10 luni din anul trecut, totuși nu sîntem mulțumiți nici pe departe de aceste rezultate. Mai mult, evoluția productivității muncii o apreciem ca nesatisfăcătoare, sub posibilitățile reale — iar aceasta se datorează, în principal, depășirii numărului mediu scriptic de salariați la unele întreprinderi, cît și faptului că se menține încă un însemnat număr de muncitori, favorizarea unora și dezavantajarea altora pe criterii de „prietenie", de grad de rudenie, cît și tolerarea abaterilor, a încălcării disciplinei cooperatiste, îndeosebi de către cadrele de conducere, sînt tot atîtea fisuri în bunul mers al treburilor cooperativei, fisuri care se soldează, deseori, cu rezultate slabe, dacă nu se intervine la timp pentru a curma răul din rădăcină".

Cooperatorii învață „pe viu" că a face agricultură socialistă înseamnă, în primul rînd, a respecta normele de disciplină a muncii, în contextul unui proces de educare și autoeducare permanent. „Noi stabilim în adunări generale, în fiecare an — spunea tovarășul Negoiță — minimul de zile-muncă pe care trebuie să-l efectueze un cooperator în fiecare campanie agricolă. Cel care nu efectuează acest minim pierde plata suplimentară pentru depășirea planului de către echipa sa, considerîndu-se, pe bună dreptate, că el nu și-a adus contribuția la această realizare. Deoarece prin neprezentarea sa la lucru aduce prejudicii producției i se scad 10 la sută din numărul zilelor-muncă realizate pînă atunci. Cu cei care dau dovadă de lipsă de răspundere față de soarta recoltei și nu participă la recoltare, periclitînd astfel munca unui întreg an de zile, procedăm astfel: li se scade 10 la sută din totalul zilelor-muncă prestate la cultura respectivă. Poate că aceste măsuri par cam aspre. Dar nu se poate admite încă insuficient de energic în vederea reducerii cheltuielilor materiale de producție, economisirii materiilor prime și materialelor, a metalului, raționalizării importului. De aceea, în cel mai scurt timp vom întreprinde, în acest sens, studii în fiecare unitate și, pe baza concluziilor certe desprinse, vom lua măsuri menite să asigure lichidarea neajunsurilor. Adăugînd la acestea deficiențele care mai persistă în acțiunea de organizare superioară a producției și a muncii, cele legate de practicarea unor norme insuficient fundamentate, slaba activitate pe linia ridicării calificării forței de muncă, utilizării corespunzătoare în anumite întreprinderi a fondului de timp de lucru — avem imaginea surselor spre care trebuie să ne îndreptăm în mod deosebit atenția în perioadele următoare, în anul viitor, cînd producția industrială globală va crește cu 9,5 la sută față de preliminările anului acesta, exportul cu 9,2 la sută, iar productivitatea muncii — cu 10,4 la sută.

În prezent, colective din care fac parte activiști ai comisiei economice, specialiști din unitățile noastre productive sprijină efectiv întreprinderile în lichidarea rămînerilor în urmă la unii indicatori ai planului și, concomitent, stabilesc măsurile ce se impun în vederea asigurării tuturor condițiilor tehnice și organizatorice, astfel ca încă din primele zile ale anului viitor să se realizeze sarcinile de plan în mod ritmic. Măsurile respective privesc aprovizionarea tehnico-materială, deoarece unele întreprinderi din industria constructoare de mașini n-au fost onorate încă cu repartiții, iar cantitățile repartizate nu satisfac nici pe departe necesarul pe luna ianuarie 1970. O situație similară se constată și în domeniul acoperirii producției de export cu contracte și comenzi ferme. În domeniul investițiilor, se întrevăd o serie de neajunsuri referitoare la achiziționarea utilajelor tehnologice din țară și import, asigurarea documentației tehnice de execuție a obiectivelor industriale, ceea ce face necesară intervenția grabnică a ministerelor și a altor organe centrale. Un sprijin substanțial trebuie acordat centralelor industriale, combinatelor și grupurilor de întreprinderi, pentru a putea să-și îndeplinească cu competență, încă de la început, atribuțiile ce le-au fost încredințate pe linia organizării și conducerii producției.

Perspectiva anului 1970 este clară; colectivele din întreprinderi, organele și organizațiile de partid depun în aceste zile toate eforturile pentru lichidarea neajunsurilor de care am vorbit, pentru a asigura îndeplinirea integrală a sarcinilor de plan, a angajamentelor asumate în entuziasta întrecere socialistă. Ele sînt ferm hotărîte să amplifice neîncetat aportul brașovenilor la realizarea sarcinilor ultimului an al actualului cincinal — an hotărîtor în trecerea cu succes la înfăptuirea programului stabilit de cel de al X-lea Congres al P.C.R.

# OMUL FAȚĂ ÎN FAȚĂ CU EL ÎNSUȘI...

# Dialog despre mediul etic „bun conducător" de idealuri

Interlocutor: acad. prof. dr. Miltiade FILIPESCU

**O convorbire cu academicianul Miltiade Filipescu nu-și poate găsi decor mai propice decît laboratorul de paleontologie al Universității din București: nu numai pentru că întreaga atmosferă a vastelor încăperi, pline de roci, hărți, planșe, evocă laborioasa activitate de aproape o jumătate de secol a acestui eminent savant, deschizător de drumuri în studiul adîncurilor pămîntului românesc, dar și pentru că pe aici au trecut, în calitate de studenți ai cunoscutului paleontolog și mineralog, nu mai puțin de 48 de generații de tineri. Mulți dintre ei au făcut și fac cinste științei geologice din România, renumele lor călătorind, împreună cu cel al dascălului lor, mult dincolo de hotarele patriei.**

**În chip poate paradoxal pentru cei care concep geologia exclusiv ca pe o știință a vîrstelor multimilenare — dar pe deplin firesc pentru cei ce cunosc modul de a gîndi și a acționa al acestui om de știință — tinerețea ca atare, tinerețea ca vîrstă a uriașelor potențe spirituale, constituie o preocupare statornică de prim ordin a interlocutorului nostru.**

*— Pentru început, vă solicit o incursiune cu caracter oarecum autobiografic în trecutul studențimii din țara noastră. Între condițiile ce defineau specificul vieții studențești a anilor '20, cînd ați pășit întîia oară sub cupola universității, și cele ce o definesc astăzi se poate face, desigur, o paralelă...*

— Există întotdeauna un risc al repetării adevărurilor simple și fundamentale, care par la îndemîna oricui, dar tocmai de aceea sînt, în fapt, prea des uitate. Îmi asum cu plăcere acest risc spunînd încă o dată că efectiv nu există termen de comparație între acești poli funciarmente opuși, deoarece aparțin unor realități sociale antagonice. Mi-aduc aminte că în toamna anului 1920 — cînd eu, tînăr sărac, fiu de notar dintr-un sat de pe meleagurile moldovene, m-am înscris la facultatea de științe naturale a universității bucureștene — a trebuit să dorm mai mult de o lună pe unde apucam, dar mai ales pe „ospitalierele" peroane și în sălile de așteptare ale Gării de Nord. Motivul? Simplu ca bună ziua pentru acele vremuri: în București nu existau decît vreo trei cămine studențești, cu cîteva zeci de locuri fiecare, și care erau patronate de partidele politice burgheze ale epocii — liberalii, țărăniștii sau cuziștii. Și deoarece mie, chiar fără a avea o conștiință politică precisă, îmi repugna profund întreaga atmosferă imundă a vieții politice de atunci — neînregimentîndu-mă în nici un partid — mi-a fost refuzată în consecință, brutal, admiterea în vreun cămin. A fost nevoie de intervenția acelui mare și venerat savant care a fost profesorul Ludovic Mrazek pentru ca rectoratul să dea dispoziție să fiu primit într-unul din cămine. Traiul studentului „căminist" de pe atunci e dificil de evocat celor ce nu l-au trăit: înghesuială ca într-un azil, condiții igienice greu de suportat. Dar a avea asigurat un loc la cămin nu era totul: mai trebuia să te îngrijești și de minimul de hrană zilnică, precum și de un minim de îmbrăcăminte modestă, dar cît de cît decentă. După orele de curs dădeam meditații pînă în adînc de noapte. Țin să menționez că de burse nu prea se pomenea. Eu m-am putut socoti norocos că, prin anul II, eliberîndu-se postul de laborant-custode la laboratorul de mineralogie al profesorului Mrazek și numărîndu-mă printre studenții săi apreciați, am putut ocupa acest post... Dar nu o dată mă întreb: cîți copii de la țară, cel puțin la fel de talentați și capabili ca mine, n-au dispărut, sub orînduirile trecute, total ignorați, fără a avea putința de a se afirma? Pe atunci era un adevărat noroc să întrunești la un loc acele condiții — și multe, și grele — ca să răzbești în viață, să te poți forma ca savant și ca om...

*— Unul dintre poli l-ați descris. V-aș ruga să vă referiți și la celălalt...*

— Celălalt este chiar sub ochii noștri. Oricare dintre noi, cei vîrstnici, trecînd prin fața marelui complex de cămine de lîngă Operă sau prin fața acelui autentic palat studențesc care este sistemul de cămine și cantine de la Grozăvești, avem brusc senzația că ne aflăm în altă lume. O lume în care tineretului i s-au deschis toate porțile cunoașterii, îndepărtîndu-se din calea sa orice opreliște exterioară capacității și voinței sale. Nu mai vorbesc de faptul, îndeobște cunoscut, că peste 70 la sută dintre studenții mei sînt bursieri, beneficiari ai grijii statului socialist. Dar ce să mai lungesc vorba pe această temă: sînt convins că studenții știu toate acestea cel puțin la fel de bine ca și mine.

*— Care este relația dintre climatul nostru social și profilul tinerei generații de astăzi?*

— Să nu uităm că este vorba de o generație care s-a bucurat încă de pe băncile școlii de o instruire științifică la nivelul cuceririlor științei contemporane, că însuși mediul înconjurător, interesele dominante ale societății în care trăiește, i-au cultivat de la o vîrstă fragedă pasiunea cunoașterii. Dar esențialul constă în altceva: trăim într-un climat social purificat, într-o societate fără exploatare, care a eliberat omul — pe tînăr ca și pe vîrstnic — de umilitoarele servituți și degradări morale ale orînduirilor anterioare, o societate în care domnește cultul muncii, al celor mai înalte valori etice umaniste. Nu se poate uita, de asemenea, că societatea noastră, spre deosebire de regimurile din trecut, întemeiate pe rapacitate, pe egoism exacerbat, este o societate — prin însăși structura ei — tonifiantă, edificată pe principiile solidarității și colectivismului. Ea oferă largi condiții de afirmare tuturor talentelor și capacităților reale: de aceea, în ultimele două decenii s-au și lansat la noi pe firmamentul afirmării intelectuale atîtea stele de prima mărime cîte nu s-au putut afirma niciodată în trecut: **tineri însuflețiți de o reală conștiință a îndatoririlor ce le incumbă atît față de ei înșiși, cît și față de societatea care le-a pus la dispoziție condiții atît de propice bunei lor dezvoltări.** Această remarcă generală nu ne poate face însă să trecem cu vederea existența unor fenomene ce denotă anumite carențe educative...

*— Care ar fi, după opinia dv., „mecanismul" apariției lor?*

— În esență este vorba de o anume mentalitate a pretențiilor „la de-a gata", de o punere a intereselor strict personale deasupra intereselor generale ale societății. Firește, precizez, nu e vorba nici pe departe de masa studenților, sînt cazuri, dar nu putem să nu remarcăm nocivitatea lor etică și socială, deoarece **iradierile lor pot atinge și pe alții.** Există la unii dintre acești tineri un anume mercantilism rebarbativ, care îi face să-și înghebe planuri de îndestulare strict materială care s-ar putea exprima mai simplu cam așa: „în doi ani trebuie să-mi procur mașină, în cinci să-mi cumpăr apartament" etc. etc. E o aviditate grăbită care riscă să ucidă ce e mai bun în această vîrstă — pasiunea dezinteresată, entuziasmul ce înaripează marile zboruri creatoare. Cred că avem de-a face cu o consecință a faptului că atît școala, cît și organizațiile U.T.C., dar mai ales familia, nu depun suficiente eforturi pentru a realiza **acea emancipare a omului de patima vorace a posesiunii obiectelor, emancipare pe care o preconiza tînărul Marx ca pe una dintre caracteristicile fundamentale ale viitoarei societăți comuniste.** Bineînțeles, nu e vorba de propovăduirea unui „ascetism", de o desprindere din sfera lumească a vieții cotidiene, cu cerințele sale materiale; ceea ce vreau să subliniez este **necesitatea unei ierarhizări a preocupărilor în strictă concordanță cu țelurile și climatul moral al vieții noastre sociale, a unei mai temeinice delimitări — în primul rînd din partea educatorilor — a ceea ce este principal, hotărîtor în viața omului de ceea ce este secundar, derivat.** Satisfacerea nevoilor materiale și spirituale, îndestularea nu sînt țeluri în sine, ci exclusiv consecințele realizării profesionale, îndeplinirii exemplare a obligațiilor sociale. Numai prin achitarea acestor datorii îți justifici bunurile de care te bucuri! Este singura rezolvare realistă și, în același timp, echitabilă a ecuației om-societate...

*— Dăinuie adesea părerea, printre anumiți tineri, că renunțarea la unele satisfacții de moment echivalează cu o manifestare de naivitate...*

— Naivitatea constă tocmai în această părere! E vorba de o confuzie între planuri, de **substituirea unui țel esențial, ordonator al întregii vieți, prin surogatele amăgitoare ale tentațiilor de moment.** Să știi să reziști tentației înseamnă, de fapt, să-ți pregătești autenticul succes în viață! Deși nu-mi prea place să evoc experiențe personale, mă voi referi totuși la ele, deoarece mi se par, într-un sens, ilustrative. Acum vreo trei decenii, o mare societate petrolieră internațională, „Vacuum Oil", mi-a oferit un salariu exorbitant pentru vremea aceea ca să mă angajez ca geolog într-una din exploatările ei din străinătate. Am refuzat, deoarece aveam în față un obiectiv care mă acaparase total și la care nu voiam să renunț în răptul capului: să-mi aduc contribuția la dezvoltarea paleontologiei și mineralogiei în țara mea. Aceasta era chemarea și vocația mea esențială și, de altminteri, această chemare irezistibilă — numiți-o cum vreți, dragoste de patrie, legătura indisolubilă cu solul natal, sentimentul datoriei față de poporul din mijlocul căruia te-ai ridicat, față de țara care te-a născut, esența rămîne aceeași — au simțit-o atîția și atîția oameni de cultură din istoria patriei, cărora li s-au oferit situații strălucite peste hotare, dar **care au înțeles că LOCUL LOR AICI ESTE, că menirea lor constă în a sluji neprecupețit știința românească, propășirea țării.** E și o problemă de etică socială, aceea a locului pe care îl ocupă idealul în universul spiritual al omului tînăr.

*— Ce sens atribuiți acestei noțiuni în modelarea tinerei generații?*

— În fond, prin ce se distinge omul de celelalte viețuitoare dacă nu prin ideal, adică **prin acea facultate specific umană de a-și proiecta scopuri și de a-și conforma activitatea urmăririi și realizării lor?** Cum spuneam mai înainte, trăim într-o orînduire dominată de un înalt ideal social, cel mai bogat în consecințe din toate idealurile pe care le-a cunoscut istoria umanității. Dar el trebuie însuflat și întreținut. Referindu-ne la tineret, trebuie să creăm în jurul lui **un mediu etic „bun conducător" de idealuri.** Noțiunea este incompatibilă cu egocentrismul, deoarece presupune, ca o componentă intrinsecă, **prezența interesului obștesc, preocuparea continuă pentru cei din jur.** Sînt obligat să mă refer tot la o experiență personală: poate că hotărîtoare pentru întreaga mea viață a fost influența profesorilor mei de la liceul „Codreanu" din Bîrlad — printre care se numără și eminentul nostru istoric, actualul academician Petre Constantinescu-Iași — care ne-au învățat că nu e suficient să fii un bun elev ca să meriți prețuirea celor din jur, ci trebuie să depui și ceea ce am numi în termeni de azi o activitate obștească. Așa se explică faptul că unele dintre cele mai plăcute amintiri ale adolescenței mele se țes din orele pe care le-am dăruit activității pe care o desfășuram în cadrul societății culturale „Stroe Baloescu" a liceului.

La tel s-a întîmplat și mai tîrziu, în facultate, cînd m-am ocupat asiduu de organizarea Societății studenților în Științe Naturale care a izbutit (într-o vreme cînd bîntuia în facultăți agitația anumitor cercuri interesate să tulbure mințile tineretului cu tot felul de idei retrograde) să-i țină pe majoritatea studenților naturaliști departe de aceste agitații nocive, să le canalizeze energiile pe făgașele constructive ale unor preocupări științifice menite să-i ajute în desăvîrșirea lor profesională. Azi, mai mult ca oricînd, avem putința, dar și datoria să antrenăm tineretul în activități care să dezvolte interesul și pasiunea pentru orizontul larg al preocupărilor sociale, căci **idealul nu se incorporează organic și firesc în gîndire și în atitudine dacă nu e trăit cu toate fibrele sufletului și realizat în acțiune.** Îmi îndrept gîndul spre dascălii din întreaga țară, spre oamenii care și-au făcut din slujirea catedrei axul spiritual al unei vieți de muncă și dăruire, fie că predau în amfiteatre universitare, fie în modeste școli de țară: **să fim cît mai mult timp în mijlocul tinerilor, să ni-i apropiem, să le cunoaștem viața, gîndurile, preocupările, aspirațiile, să le insuflăm cu înflăcărare tot ce avem mai bun în noi, tot ce au sădit în sufletele noastre dascălii cărora le păstrăm o caldă amintire.**

*— Cum se intercondiționează idealul și comportarea morală?*

— **Afirmarea unui ideal de viață, fie el social sau profesional, implică neapărat și un ideal de moralitate, mai bine zis un sistem de atitudini morale menite să-l materializeze.** Iată un exemplu. În urmă cu cîtva timp, pe cînd eram decan, am fost informat că una din studentele noastre întîrzie noapte de noapte la cămin, sosind de obicei la „ore mici". Nu era o studentă cu rezultate slabe la învățătură. Dar „hoinăreala" arunca o lumină urîtă asupra profilului ei moral. Stînd de vorbă, mi-am dat seama că, în mentalitatea ei, există o discrepanță flagrantă între ideea de îndatorire studențească și necesitatea respectării unor anumite norme etice. Ulterior, cînd m-am adresat în scris părinților ei — o familie de altfel onorabilă de oameni muncitori din Galați — am înțeles și cauza. Nici pînă azi n-am primit răspuns la această scrisoare! De unde se vede că părinților le era indiferentă comportarea morală a fiicei lor: ceea ce conta exclusiv pentru ei era s-o vadă în posesia unei diplome, mai bine zis s-o vadă „ajunsă în viață". Mediul etic de care vorbeam mai sus — mediu „bun conducător" de idealuri — **trebuie închegat de toți, absolut toți factorii educativi, din care familia nu poate fi în nici un caz exclusă, ba dimpotrivă!** Și ar mai fi ceva de spus: **nu consider că educația tînărului s-a încheiat o dată cu terminarea liceului.** Contrar părerii curente a unor cadre didactice universitare, e bine să nu socotim facultatea ca un loc exclusiv de instruire, de „îndopare" cu cunoștințe. **Procesul educativ trebuie să continue și pe această treaptă,** adaptat desigur exigențelor vîrstei, profilului unor oameni aflați în plinătatea energiilor lor spirituale. Dar cu aceeași finalitate: **formarea lor în spiritul unor înalte idealuri sociale și etice, care să le orienteze întreaga viață!**

**Victor BÎRLĂDEANU**

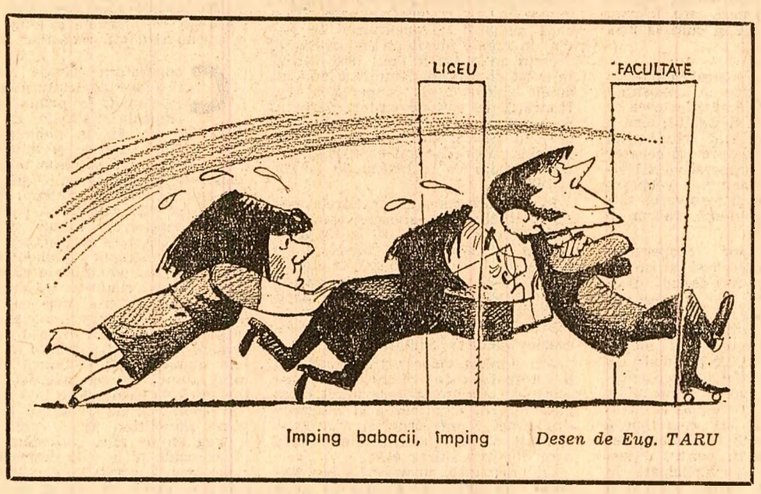


Împing babacii, împing — *Desen de Eug. TARU*

# POȘTA PAGINII

## PĂRINȚI, ATENȚIE LA „STRADĂ"!

*În urmă cu două săptămîni, publicam, în această pagină, scrisoarea îndurerată a familiilor Moldovan și Diacenco din Turda; viețile fetițelor lor fuseseră curmate ca urmare a unor fapte antisociale ale unui tînăr, Dumitru Borșan. Am primit la redacție un număr de scrisori, dintre care publicăm astăzi două. Economistul MIRCEA SMEU (București, str. Al. Donici 29), scrie:*

*„Aflăm destul de des, din păcate, despre comportarea imorală, huliganică, antisocială a unor tineri scăpați de sub puterea autorității părintești sau a altor autorități tutelare. Furturi, violuri, scandaluri în localuri publice, acte ireverențioase față de bătrîni și femei în mijloace comune de transport și altele, deși săvîrșite de o infimă minoritate, sînt semnale care, după opinia mea, impun luarea unor măsuri urgente pentru depistarea și stîrpirea acestor fenomene.*

*Desigur — primul factor chemat să contribuie la luarea acestor măsuri este familia. Părinții sînt obligați să supravegheze, să educe, să îndrume zilnic, oră cu oră, activitatea copiilor. În primul rînd,* comportarea părinților trebuie să fie un exemplu în fața copiilor. *Sînt convins că ceea ce vede copilul în familie, aceea va face și el în viață. Educația „celor 7 ani de acasă" și restul anilor pe care copilul îi trăiește alături de părinți au o influență hotărîtoare asupra întregii sale vieți.*

*Toată viața mea n-am să uit sfaturile mamei mele, zilnice:*

— să nu pui mîna pe lucru străin, că pui mîna pe foc;

— să lași vorba acolo unde ai auzit-o;

— să lași să treacă înaintea ta pe cei mai bătrîni;

— să fii cuviincios cu toată lumea... *și cîte altele.*

*Astăzi, în familia mea practic obiceiurile învățate de la părinții mei. Dar sînt și împrejurări cînd, ambii părinți fiind salariați, nu mai au posibilitatea exercitării unui control cu totul riguros asupra activității copilului. Cu atît mai important apare, în aceste situații, rolul școlii.*

*Profesorii, și mai ales dirigintele clasei, trebuie să-și cunoască elevii din toate punctele de vedere; să cunoască felul lor de viață în afara școlii. Vizitele profesorilor la domiciliul elevilor, vizitele părinților la școală sînt deosebit de utile copiilor.*

*Tineretul, plin de atîta energie, trebuie mereu călăuzit spre anumite activități sănătoase, în timpul său liber.*

*Sînt din nefericire și cazuri cînd copiii, în timpul lor liber, stau pe stradă. „Strada" nu poate oferi copiilor nici un fel de educație și din rîndul tinerilor care își întrebuințează timpul liber fără supraveghere se recrutează elementele antisociale. Aici trebuie să intervină cu promptitudine părinții, școala, organizațiile de pionieri, organizațiile U.T.C.*

*Sînt întru totul de acord că este necesară formarea unei puternice opinii de masă, care să antreneze părinții și toate celelalte instanțe chemate să educe, să îndrume și să supravegheze tineretul nostru, pentru a se preveni formarea elementelor antisociale, precum și pentru a le depista, izola și reeduca pe acelea care — din nefericire — s-au format.*

*Copiii și tineretul sînt bunul cel mai de preț al poporului nostru și nu trebuie să precupețim nimic pentru a-i pregăti ca mîine să fie cetățeni demni de acest nume, însuflețiți de idealurile înalte ale orînduirii socialiste".*

★

*„Am 44 de ani, sînt tatăl a trei copii — ne scrie ȘTEFAN POLOVICI (Oravița str. Izlazului 77). Am citit cu multă durere scrisoarea publicată. Durerea, mîhnirea și disperarea acestor părinți mi-au răscolit sufletul. În afară de dispariția pentru totdeauna a celor două fetițe din sînul familiei — celelalte lucruri vor fi readuse în curînd la normal: stîlpul va fi înlocuit, mașina reparată, dar nimic și nimeni nu va putea să redea viață micuțelor vlăstare pe care părinții le-au iubit atît de mult și a căror viață a fost răpită din nepăsarea unui tînăr chefliu care pentru toate cele săvîrșite ca: omor, furt, distrugere, dispariția de la locul accidentului, merită, pe bună dreptate, pedeapsa cea mai aspră".*

## SUBIECTIVISM ÎN CONTINUARE

Primim de la tov. Constantin Andrei, fost director al direcției regionale de drumuri și poduri Iași, un vast material (21 de pagini) în care contestă articolul intitulat **„Cele două tăișuri ale subiectivismului"**, ca fiind „nereal, denaturat și tendențios în scopul bine determinat de a solicita scoaterea din funcția de director a subsemnatului".

Semnatarul admite că, într-adevăr, și-a angajat o serie de rude în serviciu, dar spune că ele n-au deținut funcții importante și că reporterul ar fi trebuit să analizeze mai curînd felul cum patru din cei opt copii rămași fără mamă și avînd ca tată un invalid de război se străduiau să-și cîștige cinstit existența. Am reținut acest argument emoțional, ca pledînd în favoarea sa. Totuși, tov. C. Andrei ocolește problema principală, și anume că a fost sancționat cu vot de blam cu avertisment, pe linie de partid și cu mustrare cu avertisment, din partea Ministerului Transporturilor, pentru mai multe „grave abateri de la disciplina de partid și de stat, generate de abuzuri în funcția pe care o deține", iar apoi schimbat din funcția de director.

În contestația sa scrisă, tov. C. Andrei solicita „reanalizarea" și „reanchetarea" tuturor faptelor — extrem de numeroase — în litigiu. Printr-o adresă directorul general al Direcției generale a drumurilor din Ministerul Transporturilor, ne răspunde:

„Cele afirmate în articolul publicat au fost constatate atît de organele de control ale ministerului, cît și de conducerea direcției generale a drumurilor și sînt întemeiate pe fapte reale. Ca urmare a acestor abateri, înlăturarea de la conducerea direcției regionale a directorului — Andrei Constantin — și a inginerului șef — Ion Muraru — a fost hotărîtă de conducerea ministerului în acord cu biroul Comitetului județean Iași al P.C.R. încă din luna august, înainte de apariția articolului".

Mai rămîne să adăugăm, de la noi, că protestele acumulate în memoriul tov. C. Andrei sînt neconvingătoare și nu sînt însoțite de nici o aderare autocritică de recunoaștere măcar parțială, deși faptele au fost constatate de forurile și anchetatorii diferiți, la intervale diferite, cu o obiectivitate întemeiată pe dovezi. Prin această atitudine de negare totală, autorul n-a făcut decît să confirme diagnosticul global pe care i-l pusese articolul incriminat: subiectivism.

## ALTE CONFUZII...

*În pagina „Omul"... din 15 octombrie a.c. a apărut articolul „De ce încolțesc confuzii pe terenul... clarității" care critica neprezentarea la posturi a unor specialiști din promoția 1969 repartizați Ministerului Industriei Construcțiilor de Mașini.*

*În răspunsul pe care ni l-a trimis, Direcția personal-învățămînt a M.I.C.M., tov. director adjunct, ing. V. Hincu, ne aduce la cunoștință că, din totalul de 1542 de absolvenți, 58 nu s-au prezentat la posturi. Punct. Și că prin adresa nr. 62 520 s-a comunicat Ministerului Învățămîntului situația. Foarte bine, numai că nu ni se spune: 1) ce s-a întîmplat cu absolvenții neprezentați* nominalizați *în articolul nostru și nici 2) ce măsuri înțelege să ia M.I.C.M., pentru a se respecta integral litera legii?*

*Atitudinea de spectatori pe care o adoptă cei chemați să acționeze efectiv pentru ca industria constructoare de mașini să-i primească pe toți specialiștii repartizați ni se pare cel puțin ciudată. Ca și maniera de a înainta, în locul unui răspuns concret la întrebările concrete din articole, o... situație statistică. Așteptăm o revenire din partea M.I.C.M.*

# DOBÎNDA NEOMENIEI LA O MOȘTENIRE „PĂPATĂ"

## SUB OCHII OPINIEI PUBLICE

Am stat cîtva timp în fața unui fotoliu incomod. Incomod prin aceea că era destinat oaspeților unui birou intitulat „Serviciul de asistență socială". În acest fotoliu sînt invitați să se așeze oameni care, pentru diverse motive, ajung în situația de a solicita statului, societății, un sprijin: adăpost sau asistență socială. În ziua aceea a pătruns în încăpere un bătrîn venit să ceară internarea într-un cămin. Un om cu un chip obosit și întristat. Nicolae Matei. Iată povestea lui:

Timp de 40 de ani a muncit în turnătoria de fontă a uzinelor „Grivița Roșie". A muncit într-o meserie grea și în acest timp, într-o căsuță de cartier, și-a înjghebat o familie și a crescut patru copii: doi băieți și două fete. Pe băieți i-a înscris, la vîrsta cuvenită, în școala profesională a uzinei și au învățat, amîndoi, meseria de strungar. Pe cele două fete le-a ținut în liceu. După patruzeci de ani de muncă, statul socialist i-a asigurat o pensie. Copiii au crescut mari, s-au căsătorit, și-a croit fiecare rostul lui. Părea că totul este în ordine...

Numai că Nicolae Matei trăia singur; soția îi murise de cîțiva ani. Așa încît a primit bucuros propunerea fiilor de a-și vinde căsuța și de a locui la cel mai mare dintre ei, unde, după cum i s-a spus, va avea și îngrijirea cuvenită și nici nu va mai fi, la bătrînețe, atît de singur. Și-a vîndut casa, a împărțit banii fiilor („le-am dat partea lor de moștenire"), și-a luat bagajele și s-a instalat la **Gheorghe Matei**, fiul cel mare. Aici, însă, în scurtă vreme, viața lui a devenit un chin. Tot mai des i se spunea că incomodează, că nu e loc și pentru el. Nu, nu despre bani era vorba. Bătrînul îi plătea fiului 700 de lei pe lună pentru întreținere. Avea și un carnet C.E.C. pe care își pusese deoparte suma ce-i rămăsese din vînzarea casei. Cecul a fost însă făcut în așa fel încît banii, la nevoie, să-i poată ridica și fiul. Erau 6 000 de lei.

Într-o bună zi, fiul i-a spus răspicat să-și caute o locuință în altă parte, că la el nu mai poate sta, nu-l mai poate ține. Cu inima îndurerată bătrînul s-a dus atunci să scoată de la C.E.C o sumă ca să-și poată plăti o cameră mobilată. Carnetul de C.E.C. însă, care era păstrat într-un dulap al fiului, nu mai valora decît... 25 de lei. Restul, pînă la 6 000, fusese ridicat în taină de către fiu! Bătrînul, stors și de ultimii bani rămași din vînzarea casei, a fost nevoit să plece, să hoinărească pe străzi. La celălalt fiu nu se putea duce. N-avea loc nici acolo.. Elisabeta Coculaș, fiica lui, locuiește împreună cu soțul într-o garsonieră. Nici ea nu l-a putut primi.

— Eu nu cer pomana nimănui — se destăinuia el în biroul asistenței sociale — primesc o pensie de 1 200 lei din care mă pot întreține. Nu vreau să fiu o povară pentru nimeni. Ceea ce doresc este un cămin, un loc în care să pot sta și unde să fiu înconjurat de oameni.

E un dezmoștenit al soartei? Victima unei întîmplări nefericite?

Gheorghe Matei, fiul cel mare, mă primește în casă cu o anume nervozitate. Abia așteaptă „să pună lucrurile la punct".

(Privind în jur mi-am amintit o parte a discuției avută cu bătrînul:

— Unde și ce lucrează acest fiu al dumneavoastră?

— Lucrează acasă.

— Parcă spuneați că e strungar?

— Da, este, a lucrat și el la Griviță. Dar de la un timp nu i-a mai plăcut. I s-a părut că o să-i meargă mai bine dacă își cumpără o presă de material plastic. Acum fabrică tot felul de fleacuri care se vînd pe la tarabele particularilor din piață. Agrafe, piepteni, bigudiuri...).

Am intrat deci în casa lui Gheorghe Matei în prima încăpere (în care fusese găzduit bătrînul) se desfășura o activitate febrilă. Cîțiva oameni se agitau în jurul mașinii care fabrica marfă pentru tarabagii. M-au privit bănuitor ca și cum aș fi venit din partea unui organism fiscal. Și mi-am dat seama că aici, într-adevăr, **nu era loc** și pentru bătrînul muncitor de la Grivița...

Într-o altă încăpere am fost apoi înconjurat de un adevărat conclav familial. Soția lui Gh. Matei mi-a perorat despre „marile neplăceri" pe care le-a avut cu bătrînul. Că era uricios, că nimic nu-i plăcea, că ea, ca noră, l-a îngrijit, dar nu înțelege de ce bătrînul s-a supărat și a plecat de la ei..

— Eu l-am ținut destul — mi-a declarat, în cele din urmă, și Gheorghe Matei — **să-l mai țină și ăilalți...**

Mai explicit nici că se poate!

Stau de vorbă cu Elisabeta Coculaș, fiica bătrînului:

— Sigur, e destul de neplăcut că tatăl meu a ajuns în starea în care se află, dar eu ce pot să fac? Cu fratele meu mai mare nici nu se poate discuta despre asta...

Celălalt fiu a făcut o încercare timidă de a rezolva lucrurile. A avut o discuție cu fratele mai mare. Ne-o reproduce bătrînul:

— A venit să intervină pentru mine, să-i spună că n-ar trebui să mă dea afară, că sînt, totuși, tatăl lor care i-a crescut. Dar, pînă la urmă, au început să-și strige unul altuia: „Mai ține-l și tu!" **„— Ia ține-l tu, că tu i-ai mîncat banii!"** Așa că am ajuns în stradă. Dar, cum vă spuneam, eu nu de hrana și de banii lor am nevoie. Aș fi avut nevoie de familie, de băieții mei... Că m-au înșelat cu casa, n-ar fi fost nimic. Am cheltuit eu cu ei mai mult pînă i-am văzut mari. **M-au înșelat în omenie,** asta mă doare.

Ceea ce n-au vrut să-i ofere proprii săi copii — deși erau de două ori datori: ca fii și ca... moștenitori — i-a oferit acum statul. Nicolae Matei se bucură de adăpost și de îngrijirea sănătății: a fost primit într-un cămin de bătrîni din București. Din cînd în cînd, fericiți că au scăpat de „povară", fiii îl vizitează. Aici nu e vorba însă de rezolvarea unei situații materiale. Rămîne o rană mult mai adîncă: suferința părăsit și înșelat de către cei mai apropiați lui, de către cei care au constituit rațiunea și bucuria întregii sale existențe. Nu este, din păcate, singurul caz de dezmoștenire din partea unor moștenitori roși de morbul neomeniei și al ingratitudinii. Poate, dacă vreți, este o reeditare a tragediei balzaciene a „Moșului Goriot" — un egoism calculat la rece, care nu poate avea nici o umbră de circumstanță.

Provoacă indignare în special Gheorghe Matei, fiul mai mare, care l-a aruncat pe bătrîn în stradă după ce mai întîi a avut grijă să-i „pape" moștenirea și banii agonisiți. Nu este o întîmplare că un asemenea gest a fost săvîrșit de un om care a evadat din rîndurile muncitorilor unei uzine cu vechi tradiții, ca să îmbrățișeze o îndeletnicire de mic manufacturier în strînsă legătură cu lumea sordidă a unor tarabagii adesea certați cu justiția. Egoismul feroce, rapacitatea — trăsături morale tipic burgheze — au dus întotdeauna la obturarea judecății lucide și la pîngărirea celor mai simple, mai curate dintre sentimentele omenești. Ele ne apar cu atît mai stranii și mai periculoase cînd răbufnesc, ici și colo, în climatul nostru social, dominat de acțiunea ofensivă a unor înalte legi morale bizuite pe omenie, bun simț, răspundere socială.

Ce rezolvare poate fi oferită acestui caz? O reîntoarcere printre cei care au zdruncinat inima de părinte? Din nefericire, viața ne oferă uneori epiloguri ireparabile. Nu, de vină nu este soarta! Iată de ce punem aceste rînduri sub ochii opiniei publice.

**Mihai CARANFIL**

## Cronica zilei

**În cursul zilei de** marți, Luigi Calazza, subsecretar de stat la Ministerul Comerțului Exterior al Italiei, care se află la București cu prilejul „Săptămînii tehnice italiene", a avut intrevederi cu adjunctul ministrului comerțului exterior, Nicolae Nicolae, și cu președintele Camerei de Comerț, Victor Ionescu.

La convorbiri a participat Niccolo Moscato, ambasadorul Italiei la București.

★

Marți a părăsit Capitala delegația Direcției Generale a Federației mondiale a orașelor înfrățite, condusă de Jean Marie Bressand, delegat general al federației, care, la invitația Secretariatului român al orașelor înfrățite, a făcut o vizită în țara noastră.

Delegația a avut convorbiri în probleme privind unele acțiuni ale federației și relațiile orașelor înfrățite din Republica Socialistă România cu orașe similare din străinătate.

★

Delegația Procuraturii Generale a R. P. Polone, condusă de procurorul general Kazimierz Kosztirko, care, la invitația procurorului general al Republicii Socialiste România, a făcut o vizită în țara noastră, a părăsit marți după-amiază Capitala.

La plecare, pe aeroportul Băneasa, delegația a fost condusă de procurorul general Augustin Alexa, precum și de Jaromir Ocheduszko, ambasadorul Poloniei la București.

★

La complexul din Piața Scînteii s-a deschis marți o expoziție tehnică, organizată de firma „Balzers Aktiengesellschaft" din Liechtenstein.

Expoziția, care rămîne deschisă pînă la 9 decembrie, cuprinde instalații de evaporare în vid pentru industria optică, electronică, metalurgie etc.

★

Direcția generală a navigației civile „NAVROM" din Ministerul Transporturilor a dispus redeschiderea punctului de trecere cu bacul pentru toate categoriile de autovehicule de la Călărași-Ostrov, a cărui activitate a fost temporar întreruptă din cauza nivelului scăzut al Dunării.

„NAVROM" menționează că toate punctele de trecere a fluviului cu bacurile funcționează în prezent continuu, deservind orice tip de autovehicul.

(Agerpres)


**Aveți carnet de conducere auto?**
**Vă pregătiți pentru examen?**
**Știți de mult să conduceți?**

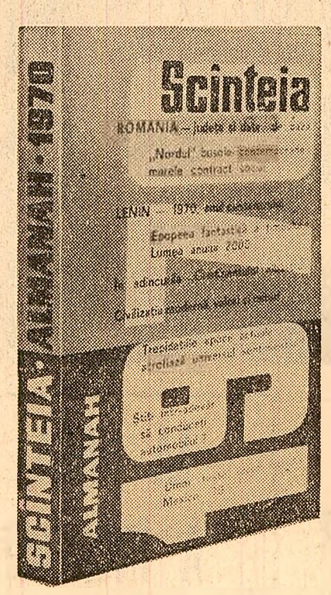


ȘTIȚI ÎNTR-ADEVĂR SĂ CONDUCEȚI AUTOMOBILUL?

Un examen facultativ și totuși obligatoriu pentru orice șofer

● SÎNTEȚI REALMENTE UN ȘOFER BUN? CUNOAȘTEȚI UNELE „SECRETE" ALE VOLANULUI? ● CUM POT FI EVITATE DRAMELE ORBIRII CU FAZA MARE ● CUNOAȘTEȚI PARADOXUL MANEVREI CORECTE DE DEPĂȘIRE? ● VINE ZĂPADA: CUM SCĂPAȚI DE DERAPAJ ● ARTA STABILIRII ETAPELOR LA DRUMURILE LUNGI ● REPERELE FRÎNĂRII ȘI ALE DISTANȚEI ÎNTRE MAȘINI ● CODUL POLITEȚIEI DRUMULUI: OBLIGAȚII CARE NU-S TRECUTE ÎN REGULAMENT, DAR DE CARE ȚINE SEAMA ȘOFERUL EXPERIMENTAT

Răspunsuri complete în

ALMANAHUL SCÎNTEIA 1970

LA CHIOȘCURI ȘI ÎN LIBRĂRII


## viața internațională

### ȘEDINȚE ALE UNOR COMISII PERMANENTE C. A. E. R.

#### Pentru radiotehnică și electronică

BUDAPESTA 2 (Agerpres). — La Budapesta s-a desfășurat cea de-a 14-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R pentru radiotehnică și electronică. La ședință au participat delegații din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P Ungară și U.R.S.S., precum și o delegație din Iugoslavia.

La ședință s-a adoptat programul de coordonare a principalelor cercetări științifice și tehnice în domeniul radiotehnicii și electronicii care prezintă interes reciproc pentru țările membre ale C.A.E.R. și Iugoslavia. Participanții au discutat, de asemenea, sarcinile în domeniul coordonării cercetărilor științifice și tehnice în radiotehnică și electronică pe anul 1970, precum și o serie de probleme legate de adîncirea specializării și cooperării în producție.

La ședință s-au adoptat o serie de recomandări în domeniul standardizării și unificării.

#### Pentru construcții

BERLIN 2 (Agerpres). — La Rostock a avut loc, între 24 și 29 noiembrie, cea de-a 27-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru construcții, la care au participat delegații ale tuturor țărilor membre ale C.A.E.R. Comisia a examinat probleme care rezultă din hotărîrile celei de-a 23-a sesiuni extraordinare a C.A.E.R. și a trasat măsuri în vederea adîncirii și perfecționării colaborării țărilor membre cu scopul de a spori eficiența construcțiilor. În legătură cu problemele coordonării planurilor de dezvoltare a industriei construcțiilor, materialelor de construcție, sticlăriei și ceramicii din țările membre ale C.A.E.R. în perioada 1971—1975, comisia s-a ocupat de unele probleme importante ale colaborării în producția de materiale de construcție și prefabricate. La ședință s-au discutat tendințele de dezvoltare ale automatizării în construcții, tendințele metodelor științifice de organizare a construcțiilor și lucrărilor de montaj, unele chestiuni legate de dezvoltarea colaborării în domeniul urbanismului și altele.

#### Pentru colaborare în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice

BERLIN 2 (Agerpres). — La Berlin a luat sfîrșit cea de-a 27-a ședință a Comisiei permanente C.A.E.R. pentru colaborarea în domeniul folosirii energiei atomice în scopuri pașnice. La ședință au participat delegații din R P Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S.

Comisia a ascultat o comunicare cu privire la stadiul realizării hotărîrilor celei de-a 23-a sesiuni (speciale) a C.A.E.R. și ale ședințelor Comitetului Executiv al C.A.E.R. care au avut loc ulterior.

Comisia a examinat posibilitățile de colaborare pe viitor a țărilor membre ale C.A E.R. în domeniul tehnicii reactoarelor și energeticii atomice, construcției de aparataj nuclear, securității împotriva radiațiilor și tehnicii de protecție.

La ședința comisiei au fost examinate de asemenea o serie de propuneri în vederea perfecționării colaborării între țările membre ale C.A.E.R. în domeniul satisfacerii necesităților de izotopi și compuși marcați, precum și în vederea dezvoltării colaborării în domeniul sterilizării instrumentelor medicale cu ajutorul radiațiilor. Comisia a examinat totodată planul de activitate pe anii 1970—1971, îndreptat spre înfăptuirea hotărîrilor celei de-a 23-a sesiuni (speciale) a C.A.E R. În toate problemele au fost adoptate recomandări corespunzătoare. Lucrările comisiei s-au desfășurat într-o atmosferă de prietenie și colaborare de lucru.

## Știri culturale

*Cu prilejul centenarului nașterii poetei Iulia Hașdeu, Universitatea populară București a organizat marți, la sala Dalles, o seară omagială, în cadrul căreia prof. univ. dr. Ciceronе Poghirc a vorbit despre activitatea științifică desfășurată de Iulia Hașdeu în domeniile criticii și istoriei literare, dezvăluind astfel una din preocupările ei mai puțin cunoscute astăzi. Conf. univ. dr. Romul Munteanu a vorbit apoi despre spiritul enciclopedist al familiei Hașdeu, care a adus o mare contribuție la punerea bazelor culturii moderne românești, după care s-a referit la viața și opera Iuliei Hașdeu.*

*Poeta Gabriela Melinescu și Ștefan Petriceicu Hașdeu (descendent al marelui Hașdeu) au împărtășit unele impresii legate de personalitatea culturală a Iuliei Hașdeu.*

*În continuare, actori de frunte ai scenelor bucureștene au susținut un recital din opera poetei.*

★

*Iubitori ai muzicii din Capitală au avut prilejul marți seara de a cunoaște arta unei talentate pianiste iraniene — Nevin Afrouz. Tînăra pianistă a prezentat, în sala mică a Palatului, un program variat care i-a pus în evidență muzicalitatea, însușirile sale artistice. Ea a interpretat lucrări de Scarlatti Mendelssohn-Bartholdy, Liszt-Paganini, Schumann, Ravel, Bartok și Prokofiev. În asistența prezentă la concert se aflau George Macovescu, prim-adjunct al ministrului afacerilor externe, acad. Miron Nicolescu, președintele Academiei, Ion Brad, vicepreședinte al Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, și alte persoane oficiale. Au asistat de asemenea, Soltan H. Sanandaji, ambasadorul Iranului la București, alți șefi de misiuni diplomatice și membri ai corpului diplomatic.*

*(Agerpres)*

ÎN JUDEȚUL HUNEDOARA

## Restaurante cu specific local

Consumatorii care au intrat zilele trecute în unele unități de alimentație publică din județul Hunedoara au putut constata o mare varietate de mîncăruri. Într-adevăr, în cadrul „Lunii preparatelor culinare" au fost pregătite și puse în vînzare specialități locale care, cu acest prilej, au fost relansate în consum. Așa sînt „supa de vin", țelina cu carne, escalopul cu ciuperci, puii flambați și numeroase alte preparate. Ca desert — clătite cu mere, papanași cu smîntînă, plăcinte, prăjituri cu cremă și frișcă. La o masă bună este nevoie și de un vin corespunzător. Restaurantele oferă vinuri din cele mai renumite podgorii ale țării și vinuri ale casei din podgoriile județului. Pivnița de vinuri a T.A.P.L. din municipiul Deva este principalul depozit și furnizor al vinurilor de „Alba Iulia" și „Tîrnave", precum și al altor cunoscute podgorii din țară. De exemplu, restaurantul „TRANSILVANIA" din Deva oferă consumatorilor, într-o ambianță plăcută, vinuri din cele mai bune soiuri, obținute în podgoria Valea Lungă și la I.A.S. Petrești. Ca preparate culinare specialitatea casei: aperitiv ca în Transilvania, medalion cu ciuperci și smîntînă. Cu nimic mai prejos, restaurantul „CRAMA DACILOR" din același oraș are preparate de bucătărie și vinuri tradiționale. Pitorescul localului subliniază atmosfera în care „friptura haiducească", stropită cu vinuri de calitate superioară, este servită pe talerul de lemn. La „PERLA CETĂȚII", consumatorul găsește aceeași atmosferă intimă. Localul mai stă la dispoziția consumatorilor și pentru sărbători familiale, reuniuni. Meniurile pot fi comandate la alegere, ca și vinul preferat.

O seară plăcută se poate petrece la restaurantul „CORVIN" din Hunedoara, cu bucătari renumiți, vinuri „soiuri pure", orchestră.

Pentru o servire rapidă, la orice oră din zi, ne este indicat bufetul „EXPRES" și restaurantul „MUREȘUL" cu autoservire, din Deva.

Alte informații: la cerere, restaurantele „TRANSILVANIA" „PERLA CETĂȚII" din Deva, „CINA" și „PARÎNGUL" din Petroșani, „METALUL", „CORVIN" și „GAMBRINUS" din Hunedoara, „PERLA CRIȘULUI" din Brad organizează mese comune pentru nunți, aniversări. BUCĂTĂRIA DE BLOC din str. Lenin-Deva, restaurantele „CARPAȚI", „MINERUL" din Petroșani și „CORVIN" din Hunedoara oferă meniuri-pensiune servite în local sau pentru acasă.

## Tragere excepțională LOTO

La 9 decembrie a.c., Administrația de Stat Loto-Pronosport organizează tragerea excepțională Loto la care se atribuie **în număr nelimitat** autoturisme „Moskvici 408" — cu 4 faruri, radio și remorcă „Camping minor" — sau „Dacia 1 100" plus diferența în numerar pînă la 65 000 lei (la alegerea participantului), autoturisme „Moskvici 408" cu 4 faruri și radio sau „Skoda 1000 M.B." plus diferența în numerar pînă la 55 000 lei (la alegerea participantului); excursii de 2 locuri și de 1 loc în U.R.S.S. — partea sudică — (circa 19 zile) prin O.N.T., precum și premii în numerar de valoare fixă de 1 000 lei, 500 lei ș.a.

## vremea

**Timpul probabil pentru zilele de 4, 5 și 6 decembrie. În țară:** Vremea se va menține umedă mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi mai mult acoperit. Vor cădea precipitații temporare. Vîntul va prezenta intensificări la începutul intervalului. Temperaturile minime vor fi cuprinse între minus 4 și plus 4 grade, iar maximele între minus 1 și plus 9 grade. **În București:** Vremea se va menține umedă mai ales la începutul intervalului. Cerul va fi mai mult acoperit. Ploi temporare. Vînt potrivit cu unele intensificări. Temperatura în scădere usoară.

## teatre

● Opera Română: **Cavaleria rusticană; Paiațe** — 19,30.
● Teatrul Național „I. L. Caragiale" (sala Studio): **Părinți tereibili** — 19,30.
● Teatrul de comedie: **Dispariția lui Galy Gay** — 20.
● Teatrul „Lucia Sturdza Bulandra" (sala din Bd. Schitu Măgureanu): **Strigoii** — 20; (sala din str. Alex. Sahia): **Tandrețe și abjecție** — 20.
● Teatrul „C. I. Nottara" (sala Studio): **Cînd luna e albastră** — 19,30.
● Teatrul Mic: **Ofițerul recrutor** — 20.
● Teatrul Giulești: **Pălăria florentină** — 19,30.
● Teatrul „Ion Creangă": **Poveste neterminată** — 9.
● Teatrul „Țăndărică" (sala din Calea Victoriei): **Ileana Sînziana** — 17; (sala din str. Academiei): **Bandiții din Kardemomme** — 17.
● Teatrul de dramă și comedie din Constanța (în sala Teatrului „C. I. Nottara"): **Invitație la castel** — 19,30.
● Teatrul satiric muzical „C. Tănase" (sala Savoy): **Varietăți '69** — 19,30.
● Teatrul de revistă și comedie „Ion Vasilescu": **De la Bach la Tom Jones** — 19,30.
● Circul de stat: **Ritmurile arenei** — 19,30.
● **Beru și comisarul San Antonio:** GRIVIȚA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, GIULEȘTI — 15,30; 18; 20,30, AURORA — 9,30; 11,30; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Soarele vagabonzilor:** ÎNFRĂȚIREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45; 20.
● **Testamentul doctorului Mabuse:** BUCEGI — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Omul momentului:** UNIREA — 15,30; 18.
● **Noaptea:** UNIREA — 20,15.
● **Lupii albi:** LIRA — 15,30; 18, MOȘILOR — 15,30; 18; 20,30, VITAN — 15,30; 18; 20,30.
● **Cît timp ești sănătos:** LIRA — 20,15.
● **Război și pace** (seriile I și II): DRUMUL SĂRII — 15; 19,30.
● **Morții rămîn tineri:** FERENTARI — 15,30; 18; 20,15, POPULAR — 15,30; 18; 20,30.
● **Căldura:** COTROCENI — 15,30; 18; 20,30.
● **Viridiana:** BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,15.
● **Galileo Galilei:** PACEA — 15,45; 18; 20,15.
● **Familia noastră trăsnită:** CRÎNGAȘI — 15,30; 18; 20,15.
● **La nord prin nord-vest:** VOLGA — 10—16 în continuare; 19,30.
● **Tigrul:** VIITORUL — 15,30; 18.
● **Totul de vînzare:** VIITORUL — 20,30.
● **Baltagul:** MIORIȚA — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30.
● **Omul care valora miliarde:** MUNCA — 16; 18; 20.
● **Angelica și sultanul:** COSMOS — 15,30; 18; 20,15.
● **Mai periculoase decît bărbații:** TOMIS — 9,30—15,30 în continuare; 18; 20,15.
● **Stelele din Eger:** FLACĂRA — 15,30; 19, PROGRESUL — 15,30; 19.
● **Păpușa:** ARTA — 10—16 în continuare; 19,30.
● **În împărăția leului de argint:** MODERN — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30, FLAMURA — 9; 11,15; 16; 18,15; 20,30.
● **Paria:** RAHOVA — 15,30; 18.
● **Oameni împletriți:** RAHOVA — 20,15.

## cinema

● **Vă place Brahms?:** PATRIA — 9; 12; 15; 18; 21, FAVORIT — 10; 13; 15,30; 18; 20,30.
● **Operațiunea Lady Chaplin:** SALA PALATULUI — 17,15 (seria de bilete — 3086); 20,15 (seria de bilete — 3090), REPUBLICA — 8,45; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15, BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 16,30; 18,45; 21, MELODIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Jocul care ucide:** LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,45, FESTIVAL — 8,45; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
● **Blow-up:** CAPITOL — 9,45; 12,30; 16, CINEMATECA (în sala cinematografului Union): 9,45; 12; 14.
● **Să trăim pînă luni:** CAPITOL — 18,30; 20,45.
● **Cînd se aud clopotele:** VICTORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
● **Frații Karamazov:** CENTRAL — 10; 14,45; 19.
● **Noile aventuri ale răzbunătorilor:** LUMINA — 8,45—16,15 în continuare; 18,30; 20,45, FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
● **Program pentru copii:** DOINA — 9; 10.
● **Corabia nebunilor:** DOINA — 11,15; 14,15; 17,15; 20,15, DACIA — 8—19,45 în continuare.
● **Mondo cane:** TIMPURI NOI — 9—19 în continuare.
● **Femeia îndărătnică:** FEROVIAR — 9; 12; 15; 17,45; 20,30, EXCELSIOR — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30, GLORIA — 9,15; 12; 15,15; 18; 20,30.

## tv

18,00 — Deschiderea emisiunii. Studioul pionierilor. Mari prietenii literare: Eminescu și Creangă. 18,25 — Primii între egali. Program folcloric realizat cu soliștii laureați și premiați la concursurile artistice de amatori din anul 1969. 19,00 — Telejurnalul de seară. 19,20 — Intermezzo muzical. 19,30 — Succesul este o șansă? Emisiune-anchetă pe parcursul căreia personalitățile solicitate vor răspunde la întrebările: ● Măsura succesului. Cîtă valoare socială încorporează. ● Axiologia — știința valorilor. E posibilă o detectare științifică a condițiilor de succes? ● Succese false — false valori. ● Ce e mai greu: să ai un succes sau să-l păstrezi? Emisiune de Alexandru Stark. 20,00 — Tele-cinemateca: „Micul lord". 21,40 — Reflector. Telefoileton cotidian. 21.55 — Fotbal: Cehoslovacia—Ungaria, meci de baraj pentru calificarea în turneul final al Campionatului mondial. Transmisiune de la Marsilia. În pauză: Telejurnalul de noapte. 23,35 — Închiderea emisiunii.

(Urmare din pag. 1)

# ACEST FABULOS OAȘ

fanți enormi, îngrămădiri haotice de lavă cristalizată, care înspăimîntă dar și desfată sufletul. Cîmpia nu dezvăluie virtuți aparte. Poate este exagerat spus că satele nu au nimic deosebit, chiar inexact, dacă pui față în față trecutul și prezentul. Nu au nimic deosebit în sens general, privite în contextul evoluției de ansamblu a lumii românești rurale, a țării întregi. Elemente în plus față de propriul lor trecut au însă atîtea încît cu greu le poți releva — tocmai pentru că ele au intrat adînc în obișnuit. Mai sînt apte, oare, să stirnească gesturi de uimire grădinița de copii a comunei, căminul cultural ca instituție nelipsită, școala cu etaj și clase paralele, lumina electrică în fiece casă?... Poate, cel mult, pentru a stabili o paralelă trecut-prezent și a pune față în față două imagini ale aceluiași chip.

LA VAMA, vestit centru de ceramică populară, tot atît de cunoscut aici, în nordul Transilvaniei, pe cît de știute sînt și prețuite în Oltenia — Horezul, iar în Bucovina — Marginea, am găsit la lucru meșterii în atelierul aparținînd cooperativei. Florile armonios și fin stilizate, cu care aceștia ornamentează produsele mîinii, ale roții și ale imaginației, vasele, ca și culoarea smalțului, predominant albă, nasc efecte de ales bun gust, care fac căutate ulcioarele, cănile și farfuriile de Vama nu numai în țară, ci și peste hotare. Se lucrează în spiritul tradiției autentice și te bucuri constatînd că criteriul comercial nu l-a biruit pe cel meșteșug-artă.

SURPRIZA, adevărata surpriză ți-o face Negreștii, altădată sat ca oricare din Țara Oașului — ca Bixad sau Certeze — mai răsărit poate, dar sat; astăzi — oraș, centru spiritual al orășenimii.

Urbea te întîmpină șocant, încă de la primul contact, înspre sud, înfățișîndu-ți, ca pe o carte de vizită ce nu îngăduie dubii, o prezență de-a dreptul spectaculoasă în ancestralul peisaj al „Țării": noua și moderna întreprindere republicană de prelucrare a cînepii și inului. Filatură și țesătorie sub același acoperiș, *Integrata*, cum se numește fabrica, este proiectată să furnizeze anual peste zece milioane de metri pătrați de țesătură destinată confecționării, aici, a 3,5 milioane saci. O altă însemnată cantitate de pînză de sac se livrează pentru ambalaje. Datele acestea, cifrele sînt elemente de ordin statistic, și aici în Oaș, ca în oricare parte a țării, ar rămîne simple cifre dacă nu le-am raporta la climatul general, social-uman, la sensurile multiple ale operei de industrializare socialistă.

În trecut, Oașul se încorpora, fatal, acelor zone ale țării lipsite de vocație industrială. Țăranul de pe aceste meleaguri își echilibra bugetul familiei lucrînd, de cînd se știe, la pădure. Mai recent, orășeanul a devenit miner și-și practică noua-i profesie peste munți, la Săsar, Baia Sprie, Cavnic, sau lucrează în întreprinderile din Baia Mare. Iat-o acum și pe orășeancă minuind mașina *Integrata*, ca orice filatură și țesătorie, folosește aproape în exclusivitate mîna de lucru feminină, peste 700 de muncitoare, toate din Negrești, cele mai multe calificate prin cursuri scurte. Inginerul șef al fabricii nu are de fel a se plînge de hărnicia și priceperea lor; le pretinde doar ceva mai multă disciplină. Dar aceasta, cum observa el însuși, ține de o seamă de deprinderi ce se dobîndesc cu timpul în procesul muncii.

ÎN URMĂ cu un număr de ani, cînd comuna Negrești abia lua „startul urbanizării", adesea a apărut în presă imaginea noului spital, pe atunci element ieșit din comun: o clădire cu trei nivele, contrastînd flagrant cu mediul rural înconjurător. Conceput fără artificii de ordin estetic, zidit solid, spitalul avea mult „aer" în jur, ceea ce-i dădea o anume suplețe și o notă aparte de eleganță", singurul edificiu în stare să-l concureze pe verticală fiind o turlă de biserică. Confruntînd la fața locului imaginea instituției spitalicești și încadrarea ei în spațiu, observi cu surprindere că nu te mai afli în fața unei clădiri solitare, ci în mijlocul unui ansamblu de construcții noi, impozante — blocuri de cîte cinci etaje, magazine moderne, instituții publice. Se asfaltează străzi. Se instalează conducte de apă. Se modernizează rețeaua electrică. Negreștii se urbanizează într-un ritm alert. Iar în proiectele de viitor ale edililor se înscrie construirea unui cinematograf mai spațios, a unei grădinițe de copii și a altor instituții social-culturale.

TREI ȚINCI cu pălăriuță de aur se țineau de după git într-o recreație la grădinița de copii și, cîntîndu-și singuri, băteau tropotita legănîndu-se, cum îi este oșeanului felul, în tactul jocului. Într-adevăd, localnicii parcă au în sînge ritmul dansului lor. Scena de mai sus se petrecea la Negrești, dar am văzut-o repetîndu-se aidoma la Cămîrzana, într-o duminică cu horă și veselie. Alături de cei de vîrsta horei — băieți și fete înlănțuiți în joc — „coconii" (puii de oșeni) își aveau și ei hora lor... pe margine.

Iar atîția copii, ca aici, rar să mai găsești în țară. Media pe familie, ni s-a spus, este de aproximativ șase. Sporul natural masiv al populației din Oaș este un fenomen riguros atestat de statistici. Calculele estimative ne conduc la concluzia că, în prezent, populația celor 23 de sate oșenești se apropie de 60 000 locuitori. Natalitatea atinge în țara Oașului valori oscilînd în jurul a 40 la mie. Probă de vitalitate și optimism. Citești și una și cealaltă pe chipurile aureolate de nobile trăsături clasice ale bărbaților, în frumusețea robustă și senină a fetelor, în pasiunea acestor oameni pentru culorile tari, pentru frumos.

ÎNAINTE de a coborî spre altă „Țară", avînd caracteristici înrudite, dar net specifice, Maramureșul, am stat la cumătura unde cei din Moișeni și Huta își țin de veacuri ospățul Sîmbrei — punct devenit loc tradițional de întîlnire a întregii Țări a Oașului. Și, sub un cer la fel de senin ca atunci cînd pășisem dincoace de cumătura Mujdeni, într-o zi de toamnă tîrzie, am privit și am meditat îndelung asupra vastului amfiteatru ce rămînea în urmă, asupra acelui complex univers de spiritualitate românească cunoscut sub numele de Țara Oașului.

Nimic din ceea ce știam nu fusese infirmat la fața locului. Dimpotrivă, cunoașterea mi s-a întregit cu numeroase alte elemente ținînd de viața de demult a oamenilor de aici, dar mai ales de cea de astăzi, tumultuoasă și înnoitoare ca pretutindeni, dar atît de pregnantă în acest fabulos Oaș!

## SPORT

ASTĂZI LA FOTBAL

### Trei restanțe — trei „derbiuri"

Trei restanțe astăzi, duminică ultima etapă — și prima parte a campionatului diviziei A de fotbal se încheie. În aparență totul este simplu, dar fiecare echipă trăiește cu grija de a acumula cît mai multe puncte în clasamentul atît de „pritocit" al actualului campionat. Aceste ultime 11 meciuri au de rezolvat însă o dificilă problemă: cine va fi lider de toamnă? Calculele hîrtiei indică practic doar două candidate — Rapid și Dinamo București. Ambele au de susținut cîte două partide — astăzi și duminică; ambele sînt, de asemenea, pe rînd, gazde și oaspeți. Șanse egale, deci. Rapidiștii conduc însă în clasament, avînd un punct avans și, normal, o posibilitate în plus de a nu ceda șefia preluată de numai trei zile. Dar speculații pe tema șanselor se pot face în continuare, totuși, numai pînă astăzi, la ora 15,15, cînd restanțele se vor fi consumat...

Programul complet al celor trei meciuri de astăzi — ce vor începe la ora 13,30 — este următorul: în Capitală, pe terenul său din Giulești, Rapid primește replica Petrolului; la Pitești, Dinamo București joacă în compania echipei locale F. C Argeș; la Craiova, Universitatea întîlnește pe Steaua.

### În cîteva rînduri

**Ascară, în ultima rundă a campionatului național de șah,** nu a putut fi cunoscut noul campion al țării, deoarece partidele centrale Szabo-Grünberg și Segal — Ciociltea au fost întrerupte. Aceste partide urmează să fie continuate astăzi dimineață, de la ora 9, în sala Constructorul. Alte întîlniri s-au încheiat cu un rezultat de remiză: Fischer — Voiculescu, Partos — Stanciu, Reicher — Varabiescu și Troianescu — Ghițescu.

În clasament conduce Szabo cu 12,5 puncte, urmat de Ciociltea cu 12 puncte și Gheorghiu cu 11,5 puncte.

● **La Marsilia** se va disputa astăzi **meciul de baraj pentru calificarea în turneul final al campionatului mondial de fotbal dintre reprezentativele Ungariei și Cehoslovaciei.**

● **Astăzi,** la Giessen (R.F. a Germaniei), echipa de baschet Steaua București debutează în „Cupa Cupelor" în compania formației locale M. T. V. 1846.

● **La Pancevo** (Iugoslavia), **într-un** meci contînd pentru **„Cupa campionilor europeni" la rugbi,** echipa locală Dynamo a învins cu scorul de 18—8 (8—0) formația Slavia Sofia.

● **La Moscova** au început întrecerile unui mare **turneu internațional de hochei pe gheață** la care participă reprezentativele **Cehoslovaciei, Canadei, R. D. Germane, Finlandei, Suediei și U.R.S.S.** În primul joc s-au întîlnit echipele U.R.S.S. și R.D. Germane. La capătul unei partide echilibrate, hocheiștii sovietici au terminat învingători cu scorul de 4—3 (1—1, 2—1, 1—1). Punctele au fost înscrise de Martiniuk (2), Grigoriev, Poladev și, respectiv, Nikell, Plotka și Fuchs. Selecționata Cehoslovaciei a obținut o victorie clară cu scorul de 4—0 (0—0, 3—0, 1—0) în fața echipei Canadei.

● **Meciuri retur pentru preliminariile campionatului mondial de handbal (masculin):** la Sofia, Ungaria-Bulgaria 23—15 (12—8). Handbaliștii maghiari s-au calificat pentru turneul final de la Paris, deoarece au cîștigat și primul joc (29—11). La Münster, selecționata R.F. a Germaniei a întrecut cu 22—11 (9—6) echipa Olandei, calificîndu-se pentru turneul final (primul joc, disputat la Utrecht, se încheiase la egalitate 16—16).

● **Cunoscutul halterofil maghiar, Imre Földi,** a stabilit un nou record mondial la categoria cocoș, la totalul celor trei stiluri, cu performanța de 370 kg. Vechiul record mondial era de 367,500 kg și aparținea lui Cetin (U.R.S.S.) și Nassiri (Iran).

# viața internațională

## O. N. U. Folosirea teritoriilor submarine în scopuri pașnice presupune interzicerea tuturor activităților militare în aceste spații

**● INTERVENȚIA REPREZENTANTULUI ROMÂN ÎN COMITETUL PENTRU PROBLEMELE POLITICE ȘI DE SECURITATE**

**NEW YORK 2. — Corespondentul Agerpres, C. Alexandroaie, transmite : În Comitetul pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale a O.N.U. continuă dezbaterile asupra punctelor privitoare la dezarmare.**

În ultimele ședințe au luat cuvîntul reprezentanții statelor Chile, Peru, Austria, Pakistan, Ceylon, Etiopia, Mexic, România, Iugoslavia, Ciad, India, Malta și Columbia. Marea majoritate a vorbitorilor au acordat un spațiu amplu în discursurile lor proiectului de tratat sovieto-american privitor la prohibirea extinderii cursei înarmărilor nucleare pe teritoriile submarine aflate în afara jurisdicției naționale a statelor.

Luînd cuvîntul, în cadrul dezbaterilor la acest punct al ordinii de zi a comitetului, ambasadorul **Gh. Diaconescu,** reprezentant permanent al României la O.N.U., a expus poziția țării noastre față de proiectul de „Tratat cu privire la interzicerea amplasării de arme nucleare și alte arme de distrugere în masă pe teritoriile submarine și suboceanice și în subsolul acestora".

România, a spus vorbitorul, ca și celelalte țări socialiste, în spiritul atitudinii sale consecvente în favoarea dezarmării generale, s-a pronunțat în mod hotărît în favoarea întreprinderii unor acțiuni energice care să prevîntîmpine militarizarea solului și subsolului marin și să ducă la consacrarea acestei interdicții prin tratate internaționale corespunzătoare .

Relevînd că prezentarea la 30 octombrie 1969 a proiectului de tratat revizuit în această materie, de către U.R.S.S. și S.U.A., constituie un fapt pozitiv, Gh. Diaconescu a exprimat opinia delegației române potrivit căreia soluția cea mai eficientă de asigurare a utilizării teritoriilor submarine în scopuri exclusiv pașnice ar fi interzicerea tuturor activităților militare în aceste spații. Avîndu-se însă în vedere faptul că în procesul negocierilor au apărut o serie de dificultăți care ar face soluția globală greu de realizat dintr-o dată și ținînd seama de marele pericol pe care îl reprezintă armele de distrugere în masă, delegația română se declară de acord cu prevederile de bază ale proiectului de tratat, și anume prohibirea amplasării în teritoriile submarine și suboceanice și în subsolul acestora a armelor nucleare și altor arme de distrugere în masă.

Pronunțîndu-se pentru stabilirea zonei de aplicabilitate a tratatului începînd de la limita a 12 mile marine de la țărm, delegatul român a accentuat asupra faptului că zona astfel stabilită nu trebuie să aducă atingere drepturilor statelor riverane asupra platoului lor continental și nici reglementărilor internaționale existente în domeniul dreptului mării. Legat de aceasta, controlul care se va stabili pentru verificarea îndeplinirii obligațiilor asumate prin tratat trebuie conceput în așa fel încît la exercitarea lui să poată lua parte toate statele, fără discriminare, acesta să nu aducă atingere dreptului și activităților statelor riverane asupra platoului lor continental, iar efectuarea lui să se facă cu prevenirea prealabilă a statului riveran. În acest context, delegatul român a amintit de o serie de propuneri constructive făcute la actuala sesiune și a reafirmat dorința delegației române de a conlucra pentru elaborarea unui text care să se bucure de adeziunea largă a statelor.

## Sosirea unor delegații de partid și de stat la întîlnirea de la Moscova

MOSCOVA 2 (Agerpres). — La 2 decembrie au sosit la Moscova tovarășii : Todor Jivkov, prim-secretar al C.C. al P.C.B., președintele Consiliului de Miniștri al R. P Bulgaria ; Gustav Husak, prim-secretar al C.C. al P.C. din Cehoslovacia, Oldrich Cernik, președintele guvernului cehoslovac ; Walter Ulbricht, prim-secretar al C.C al P.S.U.G., Willi Stoph, președintele Consiliului de Miniștri al R.D Germane ; Wladislaw Gomulka, prim-secretar al C.C. al P.M.U.P., Jozef Cyrankiewicz, președintele Consiliului de Miniștri al R. P. Polone ; János Kádár, prim-secretar al C.C. al P.M.S.U., Jenö Fock, președintele guvernului revoluționar muncitoresc-țărănesc ungar, pentru a participa la întîlnirea conducătorilor de partid și de stat din R. P. Bulgaria, R. S. Cehoslovacă, R. D. Germană, R. P. Polonă, Republica Socialistă România, R. P. Ungară și U.R.S.S.

La sosire, delegațiile au fost întîmpinate de Leonid Brejnev, secretar general al C.C. al P.C.U.S., Alexei Kosîghin, președintele Consiliului de Miniștri, Nikolai Podgornîi președintele Prezidiului Sovietului Suprem al U.R.S.S., și de alți conducători de partid și de stat sovietici.

Timp de trei zile la Viena s-au desfășurat lucrările „Conferinței pentru securitate și cooperare europeană" — cadru de dialog pentru explorarea, prin mijloacele opiniei publice, a căilor de înfăptuire a securității pe continentul european. În fotografie : aspect din sala de dezbateri

## Ambasadorul român în Ghana și-a prezentat scrisorile de acreditare

ACCRA 2 (Agerpres). — Ambasadorul Republicii Socialiste România în Ghana, Gheorghe Iason, și-a prezentat scrisorile de acreditare șefului statului, generalul de brigadă A. A. Afrifa, președintele Comisiei prezidențiale. La ceremonia prezentării scrisorilor au participat membri ai Comisiei prezidențiale și funcționari superiori din Ministerul Afacerilor Externe al Ghanei.

După solemnitate, între ambasadorul român și președintele Comisiei prezidențiale a avut loc o convorbire care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială.

## CONVORBIRILE SOVIETO-AMERICANE DE LA HELSINKI

HELSINKI 2 (Agerpres) — La Ambasada sovietică din Helsinki a avut loc marți o nouă întîlnire între delegația Uniunii Sovietice, condusă de Vladimir Semionov, locțiitor al ministrului afacerilor externe, și delegația S.U.A., condusă de Gerard Smith, directorul Agenției pentru dezarmare și control asupra armamentelor. Delegațiile poartă convorbiri preliminarii în vederea limitării cursei înarmărilor strategice.

## LA HAGA, PIAȚA COMUNĂ A ÎNCHEIAT O ETAPĂ, DAR NU ȘI-A DEPĂȘIT DIFICULTĂȚILE

*CORESPONDENȚA DIN HAGA DE LA MIRCEA MOARCAȘ*

În cursul serii de marți, după dezbateri aprinse și prelungite, la Haga au luat sfîrșit lucrările Conferinței la nivel înalt a celor șase țări membre ale Pieței comune. „Întîlnirea la nivel înalt a avut loc sub semnul adîncirii, de ultim moment, a divergențelor dintre parteneri" — se subliniază într-un comentariu transmis marți de agenția de presă olandeză — A.N.P.

Surse competente menționează că redactarea comunicatului final a comportat serioase dificultăți, datorită vederilor diferite ale participanților în ce privește problema reglementării Pieței comune agricole și aceea a începerii negocierilor cu statele candidate la C.E.E. În documentul dat publicității se arată, printre altele, că „șefii de state și guverne au reafirmat acordul lor asupra principiului lărgirii comunității" și deschiderii, cu acest scop, a unor „convorbiri între membrii comunității, pe de o parte, și statele candidate la C.E.E., pe de altă parte". Comunicatul adaugă că mult dezbătuta reglementare financiară agricolă urmează să fie adoptată înainte de 1 ianuarie 1970. Observatorii politici din capitala Olandei subliniază că acest ultim aspect a stîrnit din nou discuții aprinse, el fiind unul dintre motivele prelungirii ședinței de după-amiază. Se menționează, printre altele, că delegația italiană a ridicat obiecții în legătură cu anumite modalități de principiu prevăzute pentru reglementarea agricolă, în special în ceea ce privește vărsămintele pe care statele membre ale C.E.E. trebuie să le facă în vederea susținerii pieței comune agricole.

Observatorii politici de la Haga apreciază că întîlnirea la nivel înalt a „celor șase", în ciuda unor compromisuri de ultimă oră, nu a reușit să dea răspunsuri clare și soluții concrete problemelor atît de complexe și spinoase care s-au aflat pe agenda sa de lucru. „Totul este privit în perspectivă, toate vor fi bune... în viitor, negocierile vor începe să se desfășoare în cele mai bune condiții. În sfîrșit, intenții, cele mai bune intenții..." — scrie ziarul vest-german „Handelsblatt", caracterizînd atmosfera în care s-a desfășurat întîlnirea de la Haga.

Expunînd un punct de vedere mai general, ziarul „Paris Jour" sublinia : „La Haga a domnit sentimentul că toate criticile făcute au fost mai ales o dovadă a contradicției dintre tendințele care se înfruntă în legătură cu Europa (celor șase — n.n.) în dorința ca fiecare să plătească cît mai puțin pentru finanțarea pieței comune agricole."

Atît în prima cît și în a doua zi a conferinței, clădirea Parlamentului olandez, unde s-au desfășurat lucrările conferinței, a fost înconjurată de un mare număr de manifestanți, unii veniți din țările membre ale Comunității Economice Europene, alții din Anglia. Cuvinte înscrise pe mari pancarte, ca și diverse lozinci scandate condamnau actuala politică a guvernelor C.E.E. În sala dezbaterilor și în rîndul ziariștilor a fost difuzată o moțiune venită din partea unor mari grupuri de manifestanți. **„Conferința la nivel înalt** — se spunea, printre altele, în moțiune — **este incapabilă să rezolve adevăratele probleme europene. Problema europeană nu constă în «a desăvîrși, a adînci și a lărgi» Comunitatea economică europeană, ci în a crea condițiile unei cooperări largi pe continent, cu participarea tuturor statelor".**

Sintetizînd această stare de spirit a unor păturI largi, ziarul **„L'Humanité"** scria marți dimineața : **„Independența micii Europe nu este decît o temă înșelătoare de propagandă... În numele acestui mit se duce o politică care prejudiciază pacea. Blocul politico-economic vest-european, în ciuda disensiunilor sale interne, cristalizează diviziunea continentului și se opune dezvoltării cooperării între toate țările europene, indiferent de regimul lor social".**

Conferința de la Haga, care s-a încheiat ieri, a marcat o etapă a activității C.E.E. — etapă caracterizată prin confuzii, asperități și contradicții între cei șase parteneri. Observatorii se întreabă dacă noua etapă care a început acum va fi mai bogată în perspective.

## Atacuri ale patrioților sud-vietnamezi

SAIGON 2 (Agerpres). — Agențiile de presă informează din Saigon că artileria unităților armate ale Guvernului revoluționar provizoriu al Republicii Vietnamului de sud și-a intensificat în ultimele 24 de ore atacurile asupra instalațiilor militare americano-saigoneze. Rachetele și mortierele patrioților sud-vietnamezi au lovit 15 poziții americano-saigoneze. Timp de șapte ore, menționează corespondentul agenției Reuter, numeroase obuze au căzut în perimetrul taberei de la Bu Trang a forțelor speciale americane. În ultimele 24 de ore, în restul Vietnamului de sud s-au semnalat angajamente între forțele patriotice și unități ale infanteriei marine americane în apropiere de An Hoa și lîngă tabăra forțelor speciale de la Bu Dop. Agenția France Presse menționează că în cursul luptelor s-au înregistrat morți și răniți de ambele părți.

## agențiile de presă transmit:

**In legătură cu convorbirile dintre R. P. Polonă și R. F. a Germaniei,** în vederea încheierii unui acord economic pe termen lung, Ryszard Karsky, adjunct al ministrului comerțului exterior al R. P. Polone, a făcut, în zilele de 27 și 28 noiembrie, o vizită la Bonn, informează agenția P.A.P. El a avut convorbiri cu Klaus Arndt, secretar de stat în Ministerul Economiei al R.F.G., cu Egon Bahr, secretar de stat al Cancelariei, și cu Gunther Harkohrt, secretar de stat în Ministerul Afacerilor Externe, pentru a pune la punct problema reluării tratativelor economice.

**Republica Singapore și R.P.D. Coreeană** au realizat un acord cu privire la stabilirea de relații consulare, informează A.C.T.C.

**Delegația de activiști ai Uniunii Comuniștilor din Iugoslavia,** condusă de Kiro Gligorov, membru al Biroului Executiv al Prezidiului U.C.I., și-a încheiat vizita în Uniunea Sovietică, informează agenția TASS. Înainte de plecare, delegația a fost primită de Andrei Kirilenko, membru al Biroului Politic, secretar al C.C. al P.C.U.S., și de Konstantin Katușev, secretar al C.C. al P.C.U.S. Au fost discutate probleme ale dezvoltării colaborării sovieto-iugoslave, precum și alte probleme de interes comun.

**O „săptămînă atlantică"** a început luni la Bruxelles, o dată cu consultările reprezentanților permanenți ai celor 15 țări membre ale N.A.T.O. asupra unor probleme politice ce vor fi dezbătute ulterior de miniștrii de externe. Surse diplomatice au precizat că în decursul a două reuniuni ale reprezentanților permanenți, care au avut loc luni, au fost abordate diverse aspecte ale relațiilor Est-Vest, îndeosebi problema convocării unei conferințe privind securitatea europeană. Agenția U.P.I. citează cercuri informate care au relevat că între participanții la aceste consultări s-au ivit divergențe în chestiunea securității europene.

**Guvernul Republicii Malgașe a fost dizolvat** marți de către președintele Philibert Tsiranana, anunță un comunicat oficial publicat la Tananarive. În comunicat sînt ignorate cauzele dizolvării guvernului. Potrivit agenției France Presse, la Tananarive au început marți consultările în vederea formării unui nou guvern.

### Festivitățile de la Miskolc

Orașul Miskolc din R.P. Ungară a sărbătorit marți aniversarea a 25 de ani de la eliberare. Cu acest prilej, la monumentul închinat ostașilor și ofițerilor români căzuți în luptele pentru eliberarea orașului au fost depuse coroane de flori din partea organelor locale de partid și de stat, precum și a unor organizații de masă. Au depus, de asemenea, o coroană de flori Dumitru Turcuș, ambasadorul Republicii Socialiste România la Budapesta, și membri ai ambasadei.

**R. P. Albania a deschis luni un consulat general la Istanbul,** se anunță din Ankara. Hotărîrea a fost luată în urma unor tratative în acest sens între cele două țări.

Misterul care plana asupra uneia din cele mai senzaționale afaceri criminale din istoria Hollywood-ului — asasinarea în noaptea de 9 august în vila Bel Air a cunoscutei actrițe de cinema Sharon Tate, soția regizorului Roman Polanski, și a altor patru persoane — se pare că începe să fie elucidat. După cum a anunțat poliția din Los Angeles, agenții însărcinați cu anchetarea acestui caz au reușit să aresteze trei persoane împotriva cărora au fost găsite probe ce demonstrează participarea lor la asasinat. După cum a declarat șeful poliției din Los Angeles, Edward Davis, în curînd urmează să fie efectuate alte cinci arestări ale unor persoane bănuite că ar fi implicate în acest cvintuplu asasinat. Potrivit declarațiilor lui Davis, toți cei aflați în cercetarea poliției fac parte dintr-un grup de așaziși „hippies", care se autonumea „Familia" și al cărui șef era Watson. Davis a arătat că starea în care se găseau membrii grupului era mai mult decît „deplorabilă". Există dovezi că „Charlie" Watson își împingea camarazii spre depravări, sadism și toxicomanie, a afirmat șeful poliției.

## Dineu în onoarea președintelui Comitetului pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale oferit de reprezentantul permanent al României la O. N. U.

Ambasadorul Gh. Diaconescu, reprezentantul permanent al României la O.N.U., a oferit în saloanele misiunii permanente române pe lîngă Națiunile Unite din New York un dineu în onoarea președintelui Comitetului pentru problemele politice și de securitate al Adunării Generale, Aga Shahi (Pakistan). Au participat raportorul Comitetului Politic, L. M. Barnett (Jamaica), W. Epstein, director în Departamentul pentru problemele politice și Consiliului de Securitate, secția dezarmare, Lord Caradon, ministru de stat pentru afaceri externe și Commonwealth (Anglia), I. A. Malik, locțiitor al ministrului afacerilor externe, reprezentant permanent al U.R.S.S. la O.N.U., Charles Yost, ambasador, reprezentant permanent al S.U.A. la O.N.U., A. Berard, ambasador, reprezentant permanent al Franței la O.N.U., Y. Beaulne, ambasador, reprezentant permanent al Canadei la O.N.U., G. E. Middelburg, ambasador, reprezentant permanent al Olandei la O.N.U., E. Ogbu, ambasador, reprezentant permanent al Nigeriei la O.N.U., U. H. Bayulken, ambasador, reprezentant permanent al Turciei la O.N.U., E. Kulaga, ambasador, reprezentant permanent al Poloniei la O.N.U., L. Moisov, ambasador, reprezentant permanent al Iugoslaviei la O.N.U., A. Aguilar Mawdslei, ambasador, reprezentant permanent al Venezuelei la O.N.U., A. A. Roșcin, ambasador, reprezentant al U.R.S.S. în Comitetul Politic al Adunării Generale.

Din partea română au participat Corneliu Bogdan, ambasadorul României în Statele Unite, Constantin Ene, director în Ministerul Afacerilor Externe, membru al delegației române la actuala sesiune a O.N.U.

Dineul s-a desfășurat într-o atmosferă de cordialitate.

## Febră electorală în Japonia

*CORESPONDENȚA DIN TOKIO, DE LA FL. ȚUIU*

*Evenimentul care suscită aici, la Tokio, cele mai vii comentarii îl constituie dizolvarea Dietei (Parlamentul japonez) de către primul ministru al Japoniei, Eisaku Sato, urmînd ca la 27 decembrie în țară să aibă loc alegeri generale. O dată cu dizolvarea Dietei este inaugurată și campania de alegeri organizată de diversele partide ale țării care urmează să ia parte la competiția electorală. De altfel, în orașe și pe principalele căi rutiere ale Japoniei au și apărut portretele viitorilor candidați, iar deputații care intenționează să-și reînnoiască mandatul își fac propaganda electorală în cadrul unor adunări cu alegătorii.*

*Ce a determinat inițierea unei noi consultări electorale înainte de termen ? Organizarea alegerilor generale în Japonia era, încă mai de mult, condiționată de rezultatele convorbirilor premierului japonez cu președintele Nixon. Se cunoaște că primul ministru s-a întors din Statele Unite cu promisiunea (inscrisă în comunicatul comun) că Okinawa va fi retrocedată Japoniei în anul 1972. Deși condițiile concrete în care se va realiza realipirea Okinawei nu sînt clare, mai ales în ce privește viitorul bazelor nucleare americane, promisiunea retrocedării pare să fi determinat partidul de guvernămînt liberal-democrat să caute să stringă capital politic de pe urma a ceea ce se încearcă a se prezenta ca un succes al acestui partid.*

*Guvernul japonez, după părerea majorității observatorilor din Tokio, s-a hotărît să recurgă la ancan. Liberal-democrații încearcă să acrediteze ideea că aranjamentele de la Washington sînt în concordanță cu cererile poporului japonez. Partidele de stînga contestă însă acest lucru. Partidul Socialist Japonez, cel mai mare partid din opoziție, a scos în evidență că numeroasele amendamente privind viitorul statut al bazelor americane, consemnate în comunicatul comun, nu rezolvă problema în spiritul năzuințelor și intereselor naționale ale Japoniei.*

*Partidul Comunist din Japonia, care se situează pe o poziție similară, a cerut guvernului să răspundă la o serie de întrebări pentru a clarifica îndoielile ce reies din comunicatul referitor la retrocedarea Okinawei și viitorul alianței militare japono-americane. Între altele, guvernul este întrebat dacă intenționează sau nu să permită Statelor Unite să întreprindă operațiuni militare de la bazele lor din Japonia. P.C. din Japonia și-a făcut cunoscut programul său electoral, care prevede abrogarea tratatului de securitate japono-american cu prilejul expirării lui, la 23 iunie anul viitor, respectarea autonomiei universităților și libertatea învățămîntului, adoptarea unei reforme democratice a parlamentului și formarea unui guvern de coaliție al tuturor forțelor democratice. Un asemenea guvern ar urma să abroge tratatul de securitate, să acționeze pentru retrocedarea necondiționată a Okinawei, pentru neutralitatea Japoniei, încheierea unui tratat de pace cu U.R.S.S. și stabilirea de relații diplomatice cu R. P. Chineză.*

*O caracteristică a viitoarelor alegeri generale o constituie faptul că toate partidele se străduiesc să reducă numărul candidaților, menținînd în competiție numai pe cei cu șansele cele mai sigure. Se așteaptă ca în următoarele zile bătălia electorală practic declanșată, să se apropie de faza de vîrf.*

## EVENIMENTELE DIN ORIENTUL APROPIAT

**● RAID ISRAELIAN PE TERITORIUL IORDANIAN**

AMMAN — După cum anunță agenția Reuter, un purtător de cuvînt de la Amman a declarat că marți dimineața două avioane israeliene au atacat pozițiile iordaniene situate în regiunea El Adassiyeh, în partea de nord a rîului Iordan. Purtătorul de cuvînt a precizat că în urma raidului nu au fost înregistrate pierderi de partea iordaniană.

★

TEL AVIV — Într-un comunicat militar israelian — reluat de agenția France Presse — se arată că marți avioane israeliene au bombardat și mitraliat o bază a forțelor palestiniene aflată pe teritoriul iordanian, în apropiere de Adassiyeh. Comunicatul precizează că raidul aerian a fost lansat în urma unui atac cu mortiere al forțelor palestiniene de la Adassiyeh împotriva teritoriului israelian.

**● LA GRANIȚA SAUDITO—SUD-YEMENITĂ CONTINUĂ OSTILITĂȚILE MILITARE**

ADEN 2 (Agerpres) — Potrivit informațiilor transmise de agențiile internaționale de presă, în regiunea Wadeiah, situată la frontiera dintre Republica Populară a Yemenului de Sud și Arabia Saudită, continuă ostilitățile militare, declanșate săptămîna trecută. Comunicatele difuzate la Aden și Djeddah acuză reciproc de declanșarea ostilităților și consemnează pierderi înregistrate de o parte, cît și de cealaltă. Autoritățile de la Aden, relevă agenția Reuter, au făcut cunoscut că artileria antiaeriană a forțelor armate sud-yemenite a doborît un avion saudit în timp ce acesta efectua o misiune de bombardament în regiunea Wadeiah. La Djeddah, un purtător militar de cuvînt a anunțat că aviația saudită a primit ordin să intre în acțiune împotriva forțelor militare terestre sud-yemenite.

## Spre o normalizare a relațiilor malayeziano-filipineze

**DISPOZIȚII ALE PREȘEDINTELUI MARCOS PENTRU SONDAREA PUNCTULUI DE VEDERE AL MALAYEZIEI**

MANILA 2 (Agerpres). — Președintele Filipinelor, Ferdinand Marcos, a cerut Ministerului Afacerilor Externe să facă demersuri pe cale diplomatică în vederea normalizării relațiilor cu Malayezia. După cum se știe, relațiile dintre cele două țări au fost suspendate anul trecut, în urma revendicărilor formulate de autoritățile de la Manila asupra teritoriului Sabah. Potrivit relatărilor agenției Reuter, Ferdinand Marcos a cerut, de asemenea, ca Romeo Busuego, fost ambasador filipinez la Kuala Lumpur, să fie trimis în capitala Malayeziei pentru a sonda punctul de vedere al guvernului malayezian în problema normalizării relațiilor dintre cele două țări.

**DELHI**

## A fost ales noul președinte al partidului Congresul Național Indian

DELHI 2 (Agerpres). — Partidul Congresul Național Indian (C.N.I.) l-a ales luni în funcția de președinte pe ministrul alimentației și agriculturii, Jagjivan Ram.

După cum s-a mai anunțat, în cadrul lucrărilor Comitetului pe întreaga Indie al C.N.I., desfășurate în capitala țării între 22 și 23 noiembrie, delegații prezenți au votat în unanimitate îndepărtarea din funcția de președinte al partidului a lui S. Nijalingappa și numirea lui Cgidambaram Subramaniam ca președinte ad-interim.

După cum precizează agenția U.P.I., ceremonia de investire ca președinte a lui J. Ram urmează să aibă loc la Bombay, la 29 decembrie.

Jagjivan Ram este un om politic bine cunoscut în țara sa. El a deținut mai multe portofolii ministeriale și, după moartea lui Jawaharlal Nehru, își depusese chiar candidatura pentru funcția de premier, retrasă însă la cererea președintelui de atunci al partidului C.N.I., Kumaraswamy Kamaraj.



REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA : București Piața „Scînteii". Tel. 17 60 10 17 60 20. Abonamentele se fac la oficiile poștale și difuzorii din întreprinderi și instituții. Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii 40.360